

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Cobzac Elena,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Miron Aliona, Pitic Mariana,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, avocatul Nicoară Vasile, avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei Iurașco Angela și de către inculpata Teleche (Iurașco) Tatiana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui,

Iurașco Angela

Teleche (Iurașco) Tatiana

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.03.2009 – 27.09.2013;

Instanța de apel: 21.10.2013 – 23.05.2014;

23.01.2015 - 15.12.2015;

19.12.2016 - 19.06.2017;

10.04.2018-13.04.2021;

Instanța de recurs: 07.08.2014 - 09.12.2014;

10.02.2016 - 01.11.2016;

23.08.2017- 27.02.2018;

05.07.2021 – 06.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 septembrie 2013, Iurașco Angela a fost recunoscută vinovată în baza art. 196 alin. (4) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar Teleche (Iurașco) Tatiana în baza art. 196 alin. (4) și art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Procesul penal în privința lui Iurașco Angela în baza art. 196 alin. (4) și art. 361 alin. (2) lit. d) și Teleche (Iurașco) Tatiana în baza art. 196 alin. (4) și art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal a fost încetat, cu liberarea acestora de la răspunderea penală în legătură cu faptul intervenirii termenului de prescripție prevăzut în dispoziția art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul Ulanov Denis a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Iurașco Angela în beneficiul „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL suma de - 303 005,62 /trei sute trei mii cinci/ lei cu titlu de prejudiciu material și de la Teleche Tatiana în beneficiul „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL suma de 545 565,30 /cinci sute patruzeci și cinci mii cinci sute șaiszeci și cinci/ lei cu titlu de prejudiciu material, în rest pretențiile au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Iurașco A. aflându-se în funcția ce o deținea, contabil-șef, între perioada 30.06.2004 -31.10.2004, folosindu-se de accesul la operațiunile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL “Neonilia”, SRL

„Transneogrup” și IQ „Impex”, încalcând Legea contabilității nr. 426-XIII din 04.04.1995 cu modificările ulterioare pe perioada anilor 2004, deținând ștampila, facsimile cu modelul semnăturii directorului Gherasim A., prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind responsabilă de combustibilul procurat anterior pentru întreprinderile menționate: euro în cantitate de 2790 litri, benzină Premiu COR A-95 în cantitate de 12596 litri și motorină în cantitate de 5050 litri, întocmind actele de decontare nr: K-00000035 din 30.06.2004/12983,34 lei;/ K- 00000046 din 31.08.2004/39916,671lei;/ K-00000047din 01.09.2004/15569,14 lei;/K- 00000071 din 31.09.2004 /47848,031lei;/ K-00000091 din 31.10.2004/52287,541lei;/ K- 00000070 din 30.09.2004 /11 015,271lei;/ K-00000090 din 31.10.2004 /22 900,49 lei;/ X-00000050 din 31.03.2005/72 067,85 lei/și actul de decontare nr. K - 00000022 din 20.08.2004 /28 417,29 lei/ cu produse alimentare în sortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb, periodic solicita ca să-i transmită de la depozitul întreprinderii nominalizate bunuri materialele, prin eschivarea de a le prezenta la control și la semnat directorului Gherasim A. a aplicat ștampila facsimile, în loc de semnătura originală a directorului în rubrica aprobat, a contrafăcut personal și aplicat semnăturile membrilor comisiei care chipurile au participat la întocmirea actelor de decontare în persoana lui Lungu O., Bejenari D., Zidu V., Colocov A., și Cemisev A., fapt confirmat prin Raportului de expertiză grafoscopică nr. 415/416 din 02.01.2007, semnăturile eminentelor sunt falsificate prin aplicare cu facsimile, prin imitarea servilă, prin imitație liberă având semnătura în față și prin imitare din fantezie.

În așa mod, Iurașco A. a lichidat neajunsul de combustibil de la evidența contabilă a firmelor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup”. Ulterior, deținând tichetele pe combustibil procurat de către SRL „Transneogrup” pentru al repartiza în continuare personalului întreprinderii în activitatea de serviciu și obținerea produselor alimentare în asortiment a cauzat o daună materială în sumă totală de 303 005,62 lei.

Astfel, Iurașco A. prin acțiunile sale a cauzat un prejudiciu material întreprinderilor SRL „Neonilia” și SRL „Transneogrup” în proporții deosebit de mari în sumă totală de 303 005,62 lei.

Potrivit rechizitoriului Iurașco A. se mai învinuiește pentru faptul că, beneficiind de încrederea obținută aproximativ între 02.12.2002-17.08.2005, profitând de funcția ce o deținea de contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și IQ „Impex”, încalcând Legea contabilității nr. 426 - XIII din 04.04.1995 cu modificările ulterioare pe perioada anilor 2004 - 2005, deținând ștampila facsimile cu semnătura model a directorului Gherasim A., urmărind scopul obținerii de profit, prin însușirea bunurilor și mijloacelor bănești, pe parcursul anilor 2004, 2005, fiind responsabilă de combustibilul procurat anterior pentru întreprinderile SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și IQ „Impex”, așa ca benzină Euro, benzină Premiu COR A-95 și motorină în sumă totală de 367928.02 lei a întocmit actele de decontare; K-00000045 din 30.07.2004, K-00000253 din 31.12.2004; K-00000013 din 09.01.2004, K-00000051 din 31.03.2005, K-00000086 din 30.06.2005, K-00000085 din 30.06.2005, eschivându-se de a le prezenta directorului Gherasim A., a pus în loc de semnătura originală a directorului în rubrica aprobat ștampila facsimile cu modelul semnăturii directorului a contrafăcut personal semnăturile membrilor comisiei, care chipurile au participat la întocmirea actelor de decontare în persoana lui Lungu O., Bejenari D., Zidu V., Colocov A. și Cemisev A., le-a aplicat în actele de decontare indicate mai sus, în așa mod a lichidat neajunsul de combustibil de la evidența contabilă a firmelor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și IQ „Impex”, bani pe care i-a însușit în scopuri personale, ulterior deținând personal tichetele pe combustibilul întreprinderii în activitatea sa de serviciu, a însușit tichete prin ce a cauzat persoanei juridice întreprinderii SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și IQ „Impex”, un prejudiciu material în mărime de 285 167.91 lei.

Tot ea, în perioada 02.12.2002 și până la 17.08.2005 beneficiind de încrederea obținută, profitând de funcția ce o deține contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup”, ștampila facsimile cu semnătura model directorului Gherasim A., urmărind scopul însușirii bunurilor materiale sub formă de produse alimentare în sortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb, periodic solicita ca să-i transmită de la depozitul întreprinderii nominalizate bunuri materialele, ulterior a întocmit acte de decontare nr.K-00000067 din 20.08.2004, nr.K-00000079 din 03.11.2004, nr.K-00000082 din 01.11.2004, nr.K00000021 din 20.08.2004, nr.K-00000081 din 04.11.2004, nr.K-00000069 din 29.10.2004, nr. K- 00000041 din 31.08.2004, nr. K-00000092 din 03.11.2004 și nr. K- 6 00000067 din 20.08.2004 pe întreprinderile SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” a contrafăcut și falsificat semnăturile membrilor comisiei Zidu V. și Lungu O., aplicând ștampila facsimile cu semnătura model a directorului, fără a avea dreptul la aceasta, în așa mod a însușit bunuri materiale sub formă de produse alimentare în asortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb în sumă de 177 533,44 lei.

Tot ea, profitând de funcția ce o deținea contabil-șef de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup”, ștampila facsimile cu semnătura model directorului Gherasim A., știind cu certitudine că întreprinderile nominalizate în perioada anilor 2003-2005 au efectuat întreprinderi bănești de la persoane fizice în persoana lui A. Gherasim în sumă de 2 612 817 lei, iar în persoana lui Bejenari D. în sumă de 2 494 105 lei, urmărind scopul de profit, de însușire a mijloacelor bănești, încălcând Hotărârea Guvernului RM nr. 764 din 25.11.1992, privind normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia Națională a RM, a îndeplinit cecuri bancare fără permisiunea directorului Gherasim A. falsificând semnătura ultimului prin ce a scos de pe conturile bancare mijloace bănești în sumă de 591 500 lei.

În continuare cu același scop de însușire a mijloacelor bănești sub pretextul efectuării rambursării împrumuturilor anterioare persoanelor fizice dându-i indicație ca contabil-șef, casierului Iurașco T. să întocmească dispoziții de încasare și de plată, le-a semnat ca contabil-șef, a aplicat semnătura facsimile la rubrica directorul A. Gherasim, a contrafăcut semnătura Bejenari D., Zidu O. și Gherasim A. la rubrica a primit prin ce a decontat mijloace bănești sumă de 4 831 028,73 lei, bani pe care i-a însușit în scopuri personale.

Tot ea, profitând de funcția ce o deținea - contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și IQ „Impex” profitând de abuzul de încredere a directorilor întreprinderii nominalizate neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu și a prevederilor ordinului nr. 1 din 05.11.2004 a angajat formal la serviciu în calitate de angajați comerciali, șoferi, constructori femei de serviciu și hamali cet. Covalenco A., Vîrlan O., Iurașco I., Iurașco V., Lebeda G., Nița A., Calmîș V. și Iurașco P., a întocmit listele de plată în care a inclus persoanele menționate, a falsificat semnăturile acestora la rubrica a primit, iar mijloacele bănești în sumă de 42 221,64, le-a însușit în scopuri personale.

Astfel, Iurașco A., în perioada de la de la 02.12.2002 și până la 17.08.2005 prin mai multe acțiuni identice efectuând o activitate omogen, urmărind un singur scop a sustras din avutul întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și IQ „Impex” în total suma de 5 292 301,08 lei, cauzând un prejudiciu material în valoare mai mare de 5000 unități convenționale, care conform prevederilor art. 126 alin. (2) Cod penal se consideră drept pagubă în proporții deosebit de mari.

Tot ea, profitând de funcția ce o deținea, contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și IQ „Impex”, urmărind scopul de profit a bunurilor proprietarului a întocmit actele de decontare nr.nr.K-00000045 din 30.07.2004, K-00000253 din 31.12.2004, K- 00000013 din 09.01.2004 K-00000051 din 31.03.2005,

K-00000044 din 30.07.2005, K-00000086 din 30.06.2005 K-00000067 din 20.08.2004, K-00000085 din 30.06.2005 a îndeplinit cecurile bancare a SRL „Transneogrup”, AA nr.000872455, AA nr.046756885, AA nr.04675689, AA nr.04675691, cecurile bancare a SRL „Neonilia” AA nr.03323740, AA nr.03323739, AA nr.00872452, AA nr.03323746, AA nr.03323738, AA nr.03323737, 7 AA nr.00872463, AA nr.03323745, AA nr.03323741, AA nr.03323747, AA nr.00872451, AA nr. Ol 176980, dispozițiile de plată de casă SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” nr. 41,45,46,47,48,49,50,316,211,305,296,295,285,299,109 și listele de plată a SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și IQ „Impex” nr. 16,11,10,9,7,4,3,14,12,25,31,30,861,860, întocmind ordinele întreprinderii IQ Impex” nr. 8,6,5,4,3 și 3/1 eschivându - se de a le prezenta la control și la semnat directorului Gherasim A., a pus și a aplicat ștampila facsimile, în loc de semnătura originală a directorului în rubrica aprobat. A contrafăcut semnătura personal cu modelul semnăturii directorului, a contrafăcut și aplicat semnăturile membrilor comisiei care chipurile au participat la întocmirea actelor de decontare în persoana lui Lungu O., Bejenari D., Zidu V., Colocov A., și Cernișev A., în care conform rapoartelor de expertiză grafoscopice nr. 163, 206-210 din 21.07.2006 și nr. 415/416 din 02.01.2007, semnăturile eminentelor sânt falsificate prin aplicare cu facsimile, prin emiterea servilă, prin imitație liberă având semnătura în față și prin imitare din fantezie.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Iurașco A., a comis o infracțiune prelungită de însușire în proporții deosebit de mari din avutul proprietarului săvârșită prin înșelăciune și abuz de încredere și anume infracțiunea prevăzută de art. 195 alin. (2) Cod penal/redacția Legii vechi/procurorul în discursul său a reîncadrat acțiunile în baza art. 191 alin. (5) Cod penal/redacția Legii noi/ și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Teleche (Iurașco) T., este învinuită pentru faptul că, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., urmărind scopul de profit a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea lor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, admițând, în mod conștient, survenirea acestor urmări, au comis cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere din avutul întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și „I.Q Impex” SRL. Cauzându-i astfel persoanei juridice daune în proporții deosebit de mari, precum și confecționarea, folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Astfel, Teleche (Iurașco) T. activând la SRL „Neonilia” în calitate contabil, căruia în baza contractului nr. 25 din 01 septembrie 2004 fiindu-i încredințate obligațiile de casier și răspunderea materială asupra bunurilor financiare din casa întreprinderii, contrar atribuțiilor sale contractuale ce presupuneau atârnarea corespunzătoare cu averea întreprinderii și purtarea răspunderii materiale față de bunurile materiale încredințate. Pe parcursul perioadei respective și anume din momentul încheierii contractului individual de muncă indicat și până la 17 august 2005, împreună cu contabilul-șef Iurașco A., au obținut încrederea nelimitată a colaboratorilor întreprinderii, cât și a conducerii agentului economic SRL „Neonilia”, încrederea exprimată prin lipsa de verificare și control a activității.

Așa dar, Teleche (Iurașco) T., împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcția pe care o dețineau, adică contabil și contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneograp” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate. Neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu la 30.10.2004 a întocmit dispoziția de plată de casă nr. 316 la firma „Transneogrup” SRL, în sumă de 120 979,45 lei pentru stingerea datoriei față de Zidu V., în care au contrafăcut semnăturile directorului Gherasim A. și a lui Zidu V.. Astfel, a cauzat un prejudiciu în sumă de 120 979,45 lei.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneogrup” S.R.L., „Neonilia” S.R.L. și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu. La 17 iunie 2005 a întocmit dispozițiile de încasare nr. 594 a sumei de 30 000 lei unde și-a pus semnătura în rubrica „casier”, iar Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef” și dispoziția de plată de casă nr. 133 a sumei de 30000 lei pe care a semnat-o ca casier, iar Iurașco A. ca contabil șef. Ulterior, falsificând semnăturile directorului Gherasim A. și Bejenar D. Obținând un profit de 30 000 lei prin întocmirea dispoziției fără permisiunea directorului firmei „Transneogrup” SRL, Gherasim A. și prin falsificarea semnăturii acestuia în cecul bancar AA nr. 0467691 din 17 iunie 2005, care l-a prezentat la banca BC „Bussinisbanc” SA și a ridicat banii.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneograp” S.R.L., „Neonilia” S.R.L. și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 26 aprilie 2005 a întocmit dispozițiile de încasare nr. 759 și de plată de casă nr. 79 a sumei de 7000 lei, apoi a semnat-o în rubrica „casier”, iar Iurașco A. în rubrica „Contabil șef”. Ultima contrafacând semnătura directorului Gherasim A., și a persoanei ce trebuia să primească banii, în sumă de 7000 lei. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului firmei „Neonilia” SRL, Gherasim A. și prin falsificarea semnăturii acestuia în cecului bancar AA nr. 01176980 din 26 aprilie 2005 cu care s-a prezentat la banca BC „Bussinisbanc” SA.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneograp” S.R.L., „Neonilia” S.R.L. și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 31 martie 2005 a întocmit dispozițiile de încasare nr. 645 și de plată de casă nr. 45 a sumei de 45000 lei unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef”. Ultima contrafacând semnătura directorului Gherasim A. și persoanei ce trebuia să primească banii. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului firmei „Neonilia” SRL, Gherasim A. și prin falsificarea semnăturii acestuia în cecului bancar AA nr. 03323738 din 31 martie 2005 pe care l-au prezentat la banca BC „EximBanc” SA.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneogrup” S.R.L., „Neonilia” S.R.L. și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 05 aprilie 2005 a întocmit dispozițiile de încasare nr. 667 și de plată de casă nr. 65 a sumei de 15000 lei unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef”. Ultima contrafacând semnătura directorului Gherasim A. și persoanei ce trebuia să primească banii. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului firmei „Neonilia” SRL, Gherasim A. și prin falsificarea semnăturii acestuia în cecului bancar AA nr. 3323745 din 05 aprilie 2005 cu care s-a prezentat la banca BC „EximBanc” SA.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul

de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 29 aprilie 2005 a întocmit dispoziția de încasare nr. 777 și de plată de casă nr. 88 a sumei de 65000 lei unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef”. Ultima contrafacând semnătura directorului Gherasim A. și persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat suma de 65000 lei. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului firmei „Neonilia” SRL, Gherasim A. prin folosirea specimenului de semnătură a acestuia în cecului bancar AA nr. 0872452 din 29 aprilie 2005 cu care s-a prezentat la banca BC „EximBanc” SA.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneogrup” S.R.L., „Neonilia” S.R.L. și IQ „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 31 martie 2005 a întocmit dispoziția de plată nr.46 a sumei de 1292,78 bani, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef”. Ultima folosind specimenul semnăturii directorului Gherasim A. și persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat suma de 1292,78 lei.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneogrup” S.R.L., „Neonilia” S.R.L. și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 31 martie 2005 a întocmit dispoziția de plată nr. 47 a sumei de 1292,78 bani, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier ” și Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef”. Ultima folosind specimenul semnăturii directorului Gherasim A. și persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat suma de 1292,78 lei.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 25 martie 2005 a întocmit dispoziție de plată nr. 48 a sumei de 120 000 lei și nr. 50 a sumei de 140 000 lei unde și - a pus semnătura în rubrica „casier”, iar Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef”.

Ultima contrafacând semnătura directorului Gherasim A. și persoanei ce trebuia să primească banii, ridicând banii în sumă de 260 000 lei. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului firmei „Neonilia” SRL, Gherasim A. prin contrafacerea semnăturii directorului a cecului bancar AA nr. 03323737 din 25 martie 2005 cu care s-a prezentat la banca BC „EximBanc” SA.

Astfel, prin totalitatea acțiunilor sale Teleche (Iurașco) T. împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A. au cauzat daune materiale persoanelor juridice în proporții deosebit de mari în sumă totală de 545 565,30 lei, fapt confirmat prin Raportul de expertiză grafoscopic nr. 163, 206-210 din 21.07.2006.

Potrivit rechizitoriului Teleche (Iurașco) T., se mai învinuiește precum că împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea lor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, admitând, în mod conștient, survenirea acestor urmări, a comis delapidarea averii străine și anume din avutul întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și I.Q „Impex” SRL, cauzându-i persoanei juridice daune în proporții mari, precum și confecționarea, folosirea documentelor oficiale false care acordă

drepturi soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Astfel, Teleche T. activând la SRL „Neonilia” în calitate contabil, căruia în baza contractului nr. 25 din 01 septembrie 2004 fiindu-i încredințate obligațiile de casier și răspunderea materială asupra bunurilor financiare din casa întreprinderii, contrar atribuțiilor sale contractuale ce presupuneau atârnarea corespunzătoare cu averea întreprinderii și purtarea răspunderii materiale față de bunurile materiale încredințate, pe parcursul perioadei respective și anume din momentul încheierii contractului individual de muncă indicat și până la 17 august 2005, împreună cu contabilul-șef Iurașco A., au obținut încrederea nelimitată a colaboratorilor întreprinderii cât și a conducerii agentului economic SRL „Neonilia”, încrederea exprimată prin lipsa de verificare și control a activității.

Așa dar, Teleche T. împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 29.06.2005 a întocmit dispozițiile de încasare nr. 861 a sumei de 22000 lei unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef” și dispoziția de plată de casă nr. 109 a sumei de 22000 lei pe care a semnat-o ca casier, iar Iurașco A. a semnat ca contabil Șef, ultima contrafacând semnătura directorului Gherasim A. și persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce ele au însușit 22000 lei. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului firmei „Neonilia” SRL, Gherasim A. și prin falsificarea semnăturii acestuia în cecului bancar AA nr. 00831326 din 29.06.2005 cu care s-a prezentat la banca BC „EximBanc” SA.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneogrup” S.R.L., „Neonilia” S.R.L. și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 31 martie 2005 a întocmit dispoziția de plată nr. 48 a sumei de 730 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef”, ultima folosind specimenul semnăturii directorului Gherasim A. și persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat banii în sumă de 730 lei.

Tot ea, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A., profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică contabil și contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor „Transneogrup” SRL,, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, la 03 iunie 2005 a întocmit dispozițiile de plată nr. 30 a sumei de 1718,70 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier ” și Iurașco A. în rubrica „Contabil Șef”, ultima folosind specimenul semnăturii directorului Gherasim A. și persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat - 1718,70 lei.

Prin totalitatea acțiunilor sale Teleche (Iurașco) T. împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco A. au însușit mijloace bănești în sumă totală de 24 448,70 lei.

Acțiunile lui Teleche (Iurașco) T., în cadrul urmăririi penale au fost calificate juridic în baza art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod Penal.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul, avocatul Beriozkin Ana în numele inculpatei Teleche (Iurașco) Tatiana, inculpata Iurașco Angela și avocatul Bălănel Petru în numele acesteia, părțile vătămate SRL „Transneogrup” și SRL „IQ – Impex” și avocatul Ulanov Denis în numele părții vătămate SRL „Neonila” au declarat apel.

3.1 Procurorul, prin apelul declarat a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea recalificării acțiunilor inculpatelor Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în baza art. 191 alin. (5) Cod penal cu stabilirea pedepselor după cum urmează: inculpatei Iurașco A. - privațiune de libertate pe un termen de 9 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei și inculpatei Teleche (Iurașco) T. - privațiune de libertate pe un termen de 9 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei.

În motivarea apelului procurorul a indicat că consideră sentința parțial neîntemeiată, în partea recalificării acțiunilor inculpatei din art. 191 alin. (5) Cod penal în art. 196 alin. (4) Cod penal. Astfel, în fapt inculpatele Iurașco A. și Teleche T. se învinuiesc în aceea că: împreună și în urma înțelegerii prealabile, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea lor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, admițând, în mod conștient, survenirea acestor urmări, au comis delapidarea averii străine și anume din avutul întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și I.Q. „Impex” SRL, cazându-i persoanei juridice daune în proporții mari, drepturi soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Prin acțiunile sale intenționate inculpatele au săvârșit concurs real de infracțiuni și anume delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea ei, săvârșită de două persoane, cu folosirea situației de serviciu, și în proporții deosebit de mari, adică infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, și confecționarea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi, săvârșite de două persoane, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, adică infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) Cod penal.

În argumentarea cerințelor procurorul a invocat că, instanța de fond a dat o apreciere unilaterală probelor administrate în cauza dată, afirmând neîntemeiat faptul administrării ilegale ale acestora, or instanța de judecată nu a luat în considerare probele acuzării, care dovedesc incontestabil că anume persoanele date au comis infracțiunea imputată, iar probele aduse de către partea apărării, pot fi apreciate critic.

Fiind audiate în cadrul ședinței de judecată, inculpatele nu au recunoscut vinovăția, în pofida căruia fapt, acuzarea interpretează poziția acestora ca una obișnuită a părții apărării, urmărind scopul evitării răspunderii penale, aceasta însă fiind combătută printr-un șir de probe pertinente și concludente, acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult ca atât, acuzarea consideră că toate probele existente pe cauza dată sunt suficiente și dovedesc în ansamblul lor vinovăția lui Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. în comiterea infracțiunii incriminate.

În acest context a menționat că, sentința în cauza inculpatelor Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. este neîntemeiată, nu corespunde circumstanțelor faptei expuse și urmează a fi anulată ca fiind drept ilegală.

De asemenea, acuzarea consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor părții vătămate Gherasim A., declarațiile reprezentantului „Transneogrup” S.R.L., și I.Q. „Impex” SRL, Ulanov D. care a comunicat că delapidarea mijloacelor bănești de la aceste întreprinderi a fost săvârșită de către Iurașco A. în complicitate cu Iurașco T., solicitând ca ambele să fie trase la răspundere penală; martorului Prozorovscaia O., martorului Crivonosov E., martorului Lungu O., martorului Colocov A., martorului Iurașcu V., martorului Nița A., martorului Calmîș V., martorului Teleche O., martorului Zidu V., martorului Lungu S., procesul-verbal de ridicare și examinare a documentelor contabile de la „Transneogrup” S.R.L., procesul-verbal de ridicare și examinare a documentelor contabile

de la „Neonilia” S.R.L, procesul-verbal de ridicare de la BC “Eximbanc” S.A. a cecurilor bancare și examinare a lor, procesul-verbal de ridicare de la BC “Victoriabanc” S.A. a dispozițiilor de plată și examinare a lor, raportul de expertiză criminalistică nr. 163,206-210 din 21 iunie 2006, raportul de expertiză grafoscopică nr. 415/416 din 02 ianuarie 2007, raportul de expertiză judiciar contabilă economică nr.1716 din 29.07.2008, documentele eliberate de către Compania Națională de Asigurări în Medicină mun. Chișinău.

Astfel, prin totalitatea probelor prezentate și administrate de partea acuzării care le consideră veridice, însă instanța de fond nu le-a luat în considerație, nemotivându-le obiectiv, în ansamblu, acuzarea este de părerea că instanța a pronunțat o sentință ilegală, neîntemeiată, cu erori de fapt și de drept.

Prin urmare, acuzarea consideră că sentința este ilegală, fiind adoptată contrar prevederilor art. 101 și 394 Cod de procedură penală, fiind lăsate fără apreciere probele prezentate de acuzare, care pe deplin și direct demonstrează vinovăția imputată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, or, în probele legal administrate și necontestate sub oarecare formă legală posibilă de către partea apărării, se regăsesc elementele constitutive anume ale infracțiunii de însușire ilegală ale bunurilor altei persoane.

3.2 Reprezentantul părții vătămate SRL “Transneogrup”, prin apelul declarat a solicitat admiterea apelului, casarea în totalitate a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit procedurii prevăzute pentru prima instanță, prin care inculpatele Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. să fie recunoscute vinovate de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și 361 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepselor: Iurașco A. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis și în baza art. 361 alin. (2) Cod penal, 600 u/c (12000 lei), în baza art. 87 Cod penal cu executarea pedepselor desinestătător și Teleche (Iurașco) T. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis și în baza art. 361 alin. (2) Cod penal, 400 u/c (8000 lei), în baza art. 87 Cod penal cu executarea pedepselor desinestătător. A încasa în mod solidar din contul inculpatelor Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. în beneficiul SRL „Transneogrup” prejudiciul cauzat prin infracțiuni în sumă totală de 2 790 619.65 lei.

În motivarea apelului reprezentantul părții vătămate SRL “Transneogrup” a invocat că instanța a admis încălcări la aplicarea și interpretarea normelor și dispozițiilor legii penale. Sub acest aspect a menționat faptul, că deși instanța a stabilit cert vinovăția inculpatelor, a constatat sustragerea de către acestea a bunurilor și mijloacelor financiare, a reîncadrat acțiunile acestora în infracțiuni mai ușoare ce a oferit posibilitatea exonerării lor de la răspunderea penală și pedeapsa penală.

Acuzarea corect a calificat acțiunile lor - inițial în baza infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (2) Cod penal, iar după modificările intrate în vigoare la 24 mai 2009 în baza art. 191 alin. (5) Cod penal „Delapidarea averii străine în proporții deosebit de mari”.

Reîncadrarea acestor acțiuni la art. 196 alin. (4) Cod penal „Cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții deosebit de mari, dacă fapta nu constituie o însușire” de către instanță este una total greșită și contravine probatoriului existent și examinat în cadrul cercetării judecătorești. Vinovăția lui Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. de comiterea anume a infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal este dovedită.

Consideră că din materialele cauzei cert reiese că cele două persoane au însușit bunurile delapidate, trecându-le din proprietatea persoanei juridice în proprietatea sa. Mai mult, chiar inculpata Teleche (Iurașco) T. fiind audiată a comunicat că a semnat dispoziții de plată și a eliberat bani contabilului șef Iurașco A., care constituiau salariul lucrătorilor întreprinderii ce în realitate nu erau angajați ai întreprinderii. Aceștia din urmă au fost angajați fictiv, pentru a

acoperi cheltuielile de asistență medicală survenite ca urmare a producerii unui accident rutier de care se făcea vinovat actualul soț al primei. La fel este și cu sustragerea bunurilor materiale - tichete de combustibil și extragerea mijloacelor financiare de pe conturile întreprinderii prin falsificarea semnăturilor din numele administratorului întreprinderii. În toate cazurile inculpatele au cunoscut cert despre ilegalitatea acțiunilor sale, însă au mers intenționat la acest lucru pentru a sustrage bunuri și bani și a le însuși.

Probele în acest sens au constituit din declarațiile martorilor, concluziile specialiștilor care au efectuat auditul la întreprindere, cum și concluziile experților, care au indicat cert la valoarea prejudiciului cauzat SRL „Transneogrup”, adică a bunurilor și banilor delapidați și însușiți de inculpate, cum și concluzia experților, care cert au indicat la contrafacerea semnăturilor de către cele două persoane pe actele financiare, pentru a avea posibilitatea sustragerii mijloacelor financiare.

A menționat prevederile art. 196 Cod penal, constatând că acestea nu pot fi aplicate la cazul dat, fiindcă presupune ca dauna să fie cauzată prin înșelăciune și abuz de încredere și obligatoriu să nu constituie o însușire. În asemenea situație, acest lucru presupune în primul rând că relația are loc între două persoane necunoscute dintre care infractorul prin diferite tehnici intră în grația victimei și obține încrederea acesteia și în al doilea rând că persoana vinovată nu a însușit bunurile ce au constituit obiect a infracțiunii și asupra cărora au fost îndreptate acțiunile acestuia.

În acest caz, inculpatele nu aveau nevoie de a obține încrederea părții vătămate sau de a o înșela, fiindcă pentru a săvârși infracțiunea se foloseau de atribuțiile și împuternicirile sale de serviciu, care li s-au oferit de către persoana juridică la momentul angajării la serviciu. Atrage atenția asupra faptului că marea deosebire dintre acestea două infracțiuni constă în faptul că în cazul delapidării se acționează pe ascuns și fără știrea victimei, iar în cazul art. 196 Cod penal e nevoie de concursul victimei, în caz contrar nu ar fi nevoie de a o înșela și de a obține încrederea acesteia. Prin urmare, bazându-ne pe cele expuse mai sus, este evident că reîncadrarea faptelor inculpatelor a fost ilegală și nefondată, fiind în contradicție totală cu probatoriul existent și prevederile legale.

Consideră că instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită probelor administrate în cadrul examinării judiciare și a respins total și nefondat una din cele mai importante dintre ele, referindu-se la Raportul de expertiză judiciar - contabilă Nr. 1716 din 29.07.2008 prin care s-a arătat cum anume, prin ce metode și cu utilizarea căror procedee a fost săvârșită sustragerea și care a fost valoarea totală a daunelor cauzate de către inculpate, în cazul SRL „Transneogrup” fiind vorba de suma totală de 2 790 619.65 lei.

De asemenea, instanța de fond, a respins în totalitate concluziile expertului din raportul sus - indicat, invocând Legea nr. 1086 din 23.06.2000 și anume art. 4-8 și 154 fără a enumera și a descrie în ce constau încălcările admise de expert, pentru a pune la îndoială legalitatea raportului și temeinicia concluziilor acestuia. Invocă, că art. 4-8 al legii numite sunt de ordin general și nu ne este clar cum au fost ele încălcate și în ce a constat încălcarea. În cazul art. 154 al aceleiași Legi, instanța și-a permis să-i răstălmăcească conținutul și sensul după bunul său plac, aplicând-o eronat.

Drept urmare, concluzionează că prin respingerea raportului de expertiza nr. 1716 din 29.07.2008, instanța nu a fost în stare să emită o sentință legală și întemeiată cu privire la gravitatea infracțiunii și a mărimii daunelor cauzate prin aceasta.

La fel, consideră neclară poziția instanței la admiterea parțială a acțiunii civile și la modalitatea în care s-a făcut acest lucru. Astfel, instanța nu și-a motivat soluția referitoare la volumul prejudiciului și în baza la care probe a ajuns la concluzia de a încasa anume aceste sume, dar nu cele indicate de către auditori sau expert.

La fel, instanța nu a delimitat prejudiciul cauzat pentru fiecare persoană juridică separat, dispunând încasarea în sumă totală pentru toate trei persoane juridice. Faptul dat încă odată indica la examinarea superficială și adoptarea unei soluții nemotivate și ilegale, deoarece instanța urma și avea obligația legală de a determina prejudiciul cauzat pentru fiecare persoană juridică în parte și a dispune încasarea acestuia separat pentru fiecare parte.

3.3 Reprezentantul părții vătămate SRL „IQ-IMPEX” prin apelul declarat a solicitat admiterea apelului, casarea în totalitate a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi prin care inculpata Iurașco A. să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și 361 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepselor: în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis și în baza art. 361 alin. (2) Cod penal, 600 u/c (12000 lei), în baza art. 87 Cod penal, cu executarea pedepselor desinestătător și încasarea din contul inculpatei Iurașco A. în beneficiul SRL „I.Q.- IMPEX” prejudiciul cauzat prin infracțiuni în sumă totală de 48463.92 lei.

În motivarea apelului reprezentantul părții vătămate SRL „IQ IMPEX” a invocat că, vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin și instanța a găsit legătura între acțiunile ilicite ale inculpatului și consecințele survenite.

Consideră sentința nominalizată ca fiind ilegală, neîntemeiată și posibil de a fi anulată din considerente că în cadrul ședinței de judecată a fost înaintată o acțiune civilă care parțial a fost admisă. Invocă că examinarea cauzei în fond a fost efectuată neobiectiv cu atitudine tendențioasă în partea părții vătămate cu excluderea și încălcarea totală a principiilor și normelor constituționale, de drept procesual-penal, inclusiv și a convențiilor internaționale la care RM face parte. De asemenea instanța de fond nu a ținut cont nici de faptul că inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii, că au depus declarații false urmărind scopul de a se eschiva de la pedeapsa penală și de a induce instanța de judecată în eroare. Pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei inculpatele Iurașcu A. și Teleche T. nu au conștientizat fapta comisă, nu au recuperat paguba, induc în eroare instanța, doresc să se eschiveze la nesfârșit de la achitarea pagubei cauzate părții vătămate.

3.4 Avocatul Ulanov D. în numele părții partea vătămate SRL „Neonila”, prin apelul declarat a solicitat casarea în totalitate a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatele Iurașcu A. și Teleche T. să fie recunoscute vinovate pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și 361 alin. (2) Cod penal, cu obligarea la plata solidară a daunelor materiale cauzate și încasarea de la Iurașco A. în beneficii SRL „Neonilia” a sumei de 2 776 814,73 lei.

În motivarea apelului apărătorul părții vătămate SRL „Neonilia” a invocat că, instanța de fond a aplicat și interpretat greșit dispozițiile legii penale. Astfel, menționează la reîncadrarea faptelor inculpatelor, ceea ce a permis exonerarea lor de la răspunderea penală. Consideră că încadrarea corectă a fost dată de către procuror care corespunde art. 191 Cod penal „Delapidarea averii străine” și nu a art. 196 Cod penal „Cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere”, aplicat de instanță.

Inculpatele Iurașco A. și Teleche T. aveau calitatea de angajate a părților vătămate și aveau în gestiune de serviciu diverse bunuri materiale, gestionarea necorespunzătoare a cărora a și făcut posibilă săvârșirea infracțiunii de delapidare. Mai mult ca atât, art. 191 Cod penal ne dă o descriere a cazurilor de aplicare și identifică statutul infractorului, și anume: art. 191 alin. (1) Cod penal, ne indică expres în ce condiții trebuie să se producă delapidarea „Delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului”. Prin această precizare legiuitorul individualizează infracțiunea de delapidare pentru a evita confuzia cu alte infracțiuni similare. Iar în cazul nostru avem de a face cu două

contabile care aveau în administrare bunurile pe care le-au delapidat. Aceiași precizare se face și în alin. (2) lit. d) "cu folosirea situației de serviciu".

Atenționează asupra faptului că marea deosebire dintre aceste două infracțiuni constă în faptul că în cazul delapidării se acționează pe ascuns și fără știrea victimei, iar în cazul art. 196 Cod penal e nevoie de concursul victimei fiindcă în caz contrar nu ar fi nevoie de a o înșela și de a obține încrederea acesteia. Susține că, este evident că reîncadrarea faptelor inculpatelor a fost ilegală și nefondată. Mai mult, instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită probelor administrate în cadrul examinării judiciare și a respins total nefondat una din cele mai importante dintre ele și anume: raportul de expertiza nr. Nr.1716 din 29.07.2008 prin care s-a arătat cum anume a fost săvârșită delapidarea și care a fost valoarea totală a daunelor cauzate de către inculpate și anume suma de 5 045 884,59 lei, printre care: SRL „Transneogrup” i s-a cauzat prejudiciu în sumă de 2790619,65 lei; SRL „IQ Impex” i s-a cauzat prejudiciu în sumă de 48463,92 lei; SRL „Neonilia” i s-a cauzat prejudiciu în sumă de 2 776 814,73 lei. Consideră că prin respingerea raportului de expertiza nr. 1716 din 29.07.2008, instanța de fond nu a emis o sentință legală și întemeiată cu privire la gravitatea infracțiunii și a valorii daunelor cauzate.

3.5 Inculpata Iurașco A. și avocatul Bălănel P. în numele inculpatei, prin apelul comun declarat, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței prin care Iurașco A. a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, admisă parțial acțiunea civilă și dispusă încasarea a 303 005, 62 lei cu titlu de prejudiciu material în beneficiul SC „Transneogrup” SRL, SC „Neonilia” SRL, SC „IQ Impex” SRL și adoptarea unei sentințe de achitare.

În motivarea apelului au invocat că, în cadrul procesului penal instanța a stabilit cu certitudine că capetele de acuzare referitoare la însușirea a 516 105, 68 lei, rezultați din procurarea combustibilului pe perioada anilor 2004-2005 la întreprinderile SC "Neonilia" SRL și SC „Transneogrup” SRL, însușirea a 205 950, 73 lei, rezultați din însușirea bunurilor materiale sub formă de produse alimentare în asortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb prin solicitarea transmiterii de la depozitul întreprinderilor nominalizate a bunurilor materiale cu întocmirea ulterioară a actelor de decontare, însușirea a 4 831 028,73 lei de la întreprinderile SC „Transneogrup” SRL și SC „Neonilia” SRL prin rambursarea împrumuturilor administratorului Gherasim A. și lui Bejenari D., decontări de avans și salarii, însușirea mijloacelor bănești în sumă de 42 221,64 lei de la întreprinderea SC "IQ Impex" SRL prin angajarea la serviciu a cet. Covalenco A., Vîrlan O., Iurașco P., Iurașco V., Lebăda G., Nița sunt neîntemeiate și lipsite de probe, aceste epizoade fiind excluse.

Consideră că instanța corect a exclus epizodele nominalizate dând în general o apreciere corectă circumstanțelor cauzei în partea motivării soluției. Astfel, așa cum rezultă din materialele administrate pe cauza dată, nu există probe suficiente, care ar confirma că inculpata Iurașco A. activând în calitate de contabil șef la întreprinderile SC „Transneogrup” SRL, SC „Neonilia” SRL, SC „IQ Impex” SRL prin acțiunile sale a cauzat prejudiciu întreprinderilor nominalizate, acestea fiind relații civile apărute între angajator și angajat, de fapt cum a și fost pronunțată hotărârea Judecătoria Botanica, prin care a fost respinsă acțiunea SC "Transneogrup" SRL, SC "Neonilia" SRL către Iurașco A. privind încasarea prejudiciului material cauzat (dosar nr. 2-409/2008). Raportul de expertiză nr. 1716 din 29-07-2008 care stătea la baza învinuirii, prin care organul de urmărire penală încerca să probeze delapidarea averii în proporții deosebit de mari a fost întocmit contrar prevederilor Legii RM "Cu privire la expertize", nu a fost luat la bază de către instanță, iar expertul Cazangiu E. fiind audiată în ședință nu a putut explica care este prejudiciul material cauzat în perioada de activitate a lui Iurașco A. în calitate de contabil la aceste întreprinderi. În acest context nu a fost probat că în cadrul relațiilor de serviciu între Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. a apărut intenția și scopul

de profit, cauzând daune prin înșelăciune și abuz de încredere în urma prestării serviciilor și încrederii acordate asupra răspunderii materiale și bunurilor financiare de casă în calitate de contabil șef și casier, fără a fi transmise proprietarului.

Consideră că doar comiterea unor banale greșeli de evidență contabilă, care au loc în procesul de activitate la toate întreprinderile, și care probabil au avut loc datorită volumului foarte mare de lucru, nu pot fi imputate doar inculpatei Iurașco A. și cu atât mai mult considerate ca cauzare de daune materiale a averii întreprinderilor. De asemenea, instanța nu a stabilit care erau obligațiile de serviciu a inculpatei Iurașco A. deoarece acestea contrar prevederilor art. 65 alin. (3) Cod Muncii lit. a), b), nu i s-au indicat munca pe care o încredințează, condițiile de muncă, cu drepturile și obligațiile sale. Menționează că în materialele dosarului nu există decât un contract de muncă semnat de către Iurașco A. și Gherasim A., fără a fi specificate obligațiile inculpatei, care stipulează doar obligația inculpatei la un grafic de muncă nelimitat, și un contract de muncă în care se menționează că va activa conform instrucțiunilor de serviciu pe care nu le-a văzut niciodată. Prin urmare, conform art. 4 al Legii contabilității nr. 426 din 04-04-1995, obiectul contabilității patrimoniului îl constituie bunurile mobile și imobile, reflectate în expresie naturală și bănească, bunurile cu potențial economic, mijloace bănești, etc. iar conform art. 17 al aceleiași legi răspunderea pentru asigurarea controlului asupra operațiunilor economice efectuate și înregistrarea lor în documentele justificative o poartă conducătorul agentului economic, instituției bugetare, în cazul nostru Gherasim A., care a falsificat și o serie de probe - contractul de împrumut cu Bejenari D., ordinele nr. 1 din 5-110-2004 pe întreprinderile SC „Neonila” SRL și SC „Transneogrup” SRL acte de decontare pe care s-a bazat acuzarea, care în cadrul audierii din ședința de judecată a recunoscut acest lucru, din care considerente nu poate fi recunoscută Iurașco A. vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

3.6 Avocatul Beriozchin A. în numele inculpatei Teleche (Iurașco) T., prin apelul declarat a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Teleche (Iurașco) T., să fie achitată de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 196 alin. (4), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că nu sunt de acord cu sentința deoarece atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată nu s-a dovedit faptul comiterii de către Teleche (Iurașco) T. a infracțiunii incriminată și consideră sentința nominalizată ca fiind neîntemeiată. Apărarea nu este de acord în ceea ce privește capătul de acuzare privind cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere de către inculpată, în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal.

Organul de urmărire penală a dobândit și a administrat probe cu încălcări esențiale a dispozițiilor codului de procedură penală, cu încălcarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei.

Potrivit art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea infracțiunii este prezumată nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Sentința nu corespunde prevederilor art. 384, 385, 389, 394 Cod de procedură penală. Deși instanța de fond a adoptat o sentință voluminoasă după conținut, din partea ei descriptivă nu este clar care sunt probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată referitor la inculpata Teleche (Iurașco) T.

Instanța de fond s-a limitat la formularea capetelor de învinuire așa cum sunt expuse în rechizitoriu, a făcut concluzii, care nu sunt argumentate.

Astfel, instanța invocă că inculpata Teleche (Iurașco) T. a activat în calitate de contabil la firma "Transneogrup" și IQ "Impex", deși asemenea dovezi nu au fost prezentate și administrate în ședință, deoarece Teleche (Iurașco) T. nu a fost nici odată angajata acestor întreprinderi. De asemenea, acțiunea civilă admisă este arbitrară, nu are suport probatoriu și este ilegală. Acțiunea civilă înaintată într-un proces penal urmează a fi examinată în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept. Existența prejudiciului și cuantumul lui poate fi probată doar prin expertiza contabilă. Fiecare persoană juridică are un patrimoniu distinct, însă instanța încasează prejudiciul concomitent în beneficiul a trei agenți economici fără a delimita sumele încasate.

Menționează că, răspunderea delictuală survine numai în cazul existenței legăturii cauzale dintre acțiunile persoanei vinovate și prejudiciul survenit. Astfel, consideră Teleche (Iurașco) T. nu numai că nu a avut un scop de profit, dar nici nu a administrat nici un bănuț real, inexistența prejudiciului material atrage lipsa componenței de infracțiune. Cu atât mai mult, nu-i poate fi incriminată nici săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece nu a confecționat, deținut, vândut sau folosit documente oficiale false, a imprimantelor, ștampilelor sau sigiliilor false.

Astfel, acuzarea de stat nu a adus probe pertinente și concludente pentru dovedirea faptului că inculpatul a avut intenția de a însuși automobilul în cauză, apărarea considerând că în această speță este vorba de relații civile între inculpat și partea vătămată.

Totodată, în conformitate cu prevederile articolului 1 al Protocolului nr. 4 Convenției CEDO nimeni nu poate fi privat de libertate pentru datorii - ceea ce presupune apriori caracterul civil al raporturilor de afaceri și tranzacțiilor patrimoniale care urmează a fi aplicat speței în cauză.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Analiza probelor prezentate a constatat și permit afirmația că acțiunile incriminate lui Teleche (Iurașco) T. n-au fost confirmate în ședințele judiciare și fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de inculpata Iurașco A. și a avocaților în numele inculpatelor Iurașco A. și Teleche T., admise apelurile procurorului și a părților vătămate SRL „Transneogrup”, SRL „IQ Impex” și SRL „Neonilia”, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Iurașco A. și Teleche T. au fost condamnate în baza art. 191 alin. (5) Cod penal la câte 8 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate de avocatul Beriozchin A. în numele inculpatei Teleche (Iurașco) T., de avocatul Bălănel P. în numele inculpatei Iurașco A. și de partea vătămată SRL „Transneogrup”, casată total decizia instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpata Iurașco A. și avocatul acesteia Bălănel P., admise apelurile procurorului, părților vătămate și civile SRL „Transneogrup”, SRL „IQ Impex”, SRL „Neonilia” și avocatul Beriozchin A. în numele lui Teleche (Iurașco) T., casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care: Teleche (Iurașco) T., a fost achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5), art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de aceasta.

S-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Iurașco A. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Totodată, Iurașco A. a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Iurașco A. în beneficiul acestora a prejudiciului material cauzat, și anume: SRL „IQ Impex” în sumă de 22 688,92 lei, SRL „Neonilia” în sumă de 2 776 814,73 lei și SRL „Transneogrup” în sumă de 2 790 619 lei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, avocatul Nogai Gh. în numele lui Iurașco A. și inculpată, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror, părțile vătămate SRL „Transneogrup”, SRL „IQ Impex” și de avocatul Ulanov D. în numele părții vătămate SRL „Neonilia”, admise apelurile declarate de avocatul Beriozchin A. în numele lui Teleche (Iurașco) T. și de avocatul Bălănel P. și inculpata Iurașco A., casată total sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Iurașco A. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal și în privința lui Teleche (Iurașco) T. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, pe motiv că există circumstanță care exclude tragerea la răspundere penală - încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

Acțiunea civilă înaintată de avocatul Ulanov D. în numele părților civile SRL „Transneogrup”, SRL „IQ Impex” și SRL „Neonilia” a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea de a o intenta în ordinea procedurii civile.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2018, au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli R. și avocatul Tașco V. în numele părților vătămate SRL „Transneogrup”, SRL „IQ Impex” și SRL „Neonilia”, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

9.1 Pentru a decide astfel instanța de recurs ordinar a statuat că:

- instanța de apel greșit a stabilit că învinuirea adusă lui Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T., prin rechizitoriu nu este clară, concretă și previzibilă, din care considerente eronat a ajuns la concluzia că în cursul procesului penal în privința inculpatelor s-au încălcat prevederile referitor la sesizarea instanței, care se exprimă prin faptul că la trimiterea cauzei în judecată, și respectiv la sesizarea instanței, inculpatele nu au fost informate legal, cu privire la faptele imputate;

- instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că inculpatele Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana nu au fost informate legal cu privire la faptele incriminate, prevăzute de art. 191 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și respectiv, art. 191 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal;

- instanța de apel și-a motivat insuficient decizia pronunțată și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2021 au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului, avocatului Beriozkin A. în numele inculpatei Teleche (Iurașco) T., inculpatei Iurașco A. și avocatului Bălănel P. în numele acesteia, părților vătămate

SRL „Transneogrup” și SRL „IQ – Impex” și avocatului Ulanov D. în numele părții vătămate SRL „Neonila” împotriva sentinței Judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 27.09.2013, privindu-le pe Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. și menținută această sentință.

10.1 Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatelor care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acestea, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

S-a remarcat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că faptele există, în sarcina Iurașco A. constituie întocmirea și falsificarea actelor de decontare pe perioada 30.06.2004-31.10.2004 sub nr.nr.00000035; K-00000046; K00000047; K-00000071; K-00000091; K-00000070; K-00000022, K-00000050; K00000022, astfel justificat fiind reîncadrate juridic acțiunile acesteia în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative – *„cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire”* și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, după semnele calificative *„confeccionare și folosirea documentelor oficial false, care acordă drepturi soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”* iar în sarcina Teleche T. pe epizoadele din 30.10.2004; 25.03.2005; 31.03.2005(3); 05.04.2005; 26.04.2005; 29.04.2005 și 17.06.2005 în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative – *„cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire”* și art. 361 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, după semnele calificative *„confeccionarea și folosirea documentelor oficial false, care acordă drepturi, săvârșite de 2 persoane, soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”*.

Astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond justificat a reîncadrat acțiunile inculpatelor din baza art. 191 alin. (5) Cod penal în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, dat fiind faptul că în ședința de judecată nu s-a stabilit semnul calificativ *„însușire”*.

În acest context, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a reîncadrat acțiunile lui Iurașco A. și Teleche T., reieșind din faptul că după cum s-a stabilit în ședința de judecată inculpatele erau în relații de serviciu cu firmele SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup”, SRL „IQ Impex” și împreună desfășurau activitatea de antreprenariat și anume în astfel de împrejurări a și apărut intenția și scopul de profit, cauzând daune prin înșelăciune și abuz de încredere în urma prestării serviciilor și încrederii acordate asupra răspunderii materiale și bunurilor financiare de casă în calitate de contabil șef și contabil la firmele nominalizate, fără a fi transmise proprietarului.

Totodată abuzul de încredere constă și în folosirea de către inculpate a relațiilor amicale, de încredere a inculpatelor cu directorul întreprinderilor - Gherasim A., așa după cum s-a constatat în ședința de judecată, care au și servit ca dânsese să se folosească în scopuri personale de tichetele de benzină, motorină fără a le repartiza în continuare personalului întreprinderii în activitatea de serviciu și obținerea produselor alimentare în asortiment.

Prin urmare, argumentul procurorului, precum că inculpatele au acționat prin însușire nu poate fi reținut din motivele mai sus expuse. Nu poate fi reținut nici argumentul inculpatelor și avocaților în nerecunoașterea vinovăției mai sus menționate, considerând-o drept o versiune de apărare și care contravine tuturor circumstanțelor de fapt și de drept mai sus nominalizate.

S-a stabilit că instanța de fond a stabilit că contrar prevederilor, normelor procesuale menționate, procurorul în ordonanța sa de punere sub învinuire a inculpatelor n-a concretizat învinuirea adusă și anume n-a indicat concret în baza cărui Raport, Act, Revizie, cecuri,

dispoziții de plată, numărul, data, suma, s-a constatat cauzarea daunelor materiale proprietarului, în cazul dat întreprinderilor „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL, în sumă totală de – 5 316 749,78 lei. Instanța a reținut, că s-a făcut referire la ambele rapoarte de expertiză grafoscopice nr.163, 206-210 din 21.07.2006 și nr.415/416 din 02.01.2007 fără a ține cont că avocatul Bălănel P., care apăra interesele inculpatei Iurașco A., a solicitat efectuarea unei expertize grafologice suplimentare.

Astfel, prin administrarea probelor prezentate, menționate mai sus și reținute de către procuror, instanța de fond justificat a considerat că acuzarea mai sus menționată nu s-a confirmat în ședința de judecată, din care considerente în temeiul art. 275 alin. (7) și 9 Cod de procedură penală, epizoadele în cauză au fost excluse.

Prin urmare, inculpatele Iurașco A. și Teleche T. atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată, vina în comiterea acestor infracțiuni nu și-au recunoscut-o, iar versiunea acestora că n-a fost cauzat un prejudiciu proprietarului și anume întreprinderilor „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL, în persoana directorului Gherasim A. n-a fost combătută cu probele, atât acumulate la materialele cauzei penale atât pe parcursul urmăririi penale, cât și cercetate, administrate în ședința de judecată, care au fost prezentate cu încălcări esențiale de la prevederile Codului de Procedură Penală.

Mai mult ca atât, s-a demonstrat contrariul - nevinovăția în comiterea acestor fapte incriminate, fapt stabilit prin reluarea examinării cauzei cu referire la numirea unei expertize la care acuzatorul de stat a refuzat /nu dispune de unele documente în original, solicitate de către apărare/, solicitând emiterea unei sentințe în baza probelor prezentate. Astfel, instanța de fond corect a apreciat că nu poate pune la baza sentinței de condamnare Raportul de expertiză nr.1716 din 29.07.2008 din data de 19.08.2008, care nu este reflectat în învinuirea înaintată și care după cum s-a stabilit în ședința de judecată contravine probelor administrate/depozițiilor martorului Bejenari D., care a susținut că a împrumutat lui Gherasim A. de 2 ori a câte 10 000 dolari SUA, iar de 2 ml. nici odată nu a transmis și nici nu a semnat un astfel de contract, este indicată perioada și facturi până în luna octombrie 2005, pe când Iurașco A. și Teleche T. au activat până la data de 17.08.2005, lipsește originalul bonului, facturii, dispoziției de plată/.

Mai mult ca atât, Raportul menționat contravine Legii nr.1086-XIV din 23.06.2000 „Cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale”, fiind întocmit cu încălcarea art. 4-8; 15/4 și anume: expertiza individuală se efectuează de un singur expert, care a obținut calificarea de expert judiciar, și nu de 2 persoane cum în cazul dat, expertul Cazangiu E. și expertul-stagiar Cazangiu D, fiind rude de gr. III. Totodată instanța de fond a reținut, că fiind audiat expertul Cazangiu E. nu a putut concret explica, care este suma prejudiciului material cauzat în perioada de activitate a lui Iurașco A. și Teleche T. la întreprinderile „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL.

Prin urmare, Colegiul a reiterat că reieșind din probele administrate pe cauza dată, instanța de fond corect a concluzionat că procurorul n-a prezentat probe suficiente, precum că inculpatele, activând în calitate de contabil șef și contabil /casier/ la întreprinderile „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL prin acțiunile sale au comis delapidarea averii străine în proporții deosebit de mari în sumă de 5 316 749,78 lei, din care considerente instanța de fond justificat a exclus epizoadele în cauză, considerând că sunt niște relații civile apărute între angajator și angajat, în baza contractelor anexate la dosar, de fapt cum a și fost deja pronunțată Hotărârea Judecătoria Botanică, mun. Chișinău din 04.07.2008 prin care a fost respinsă acțiunea SRL „Transneogrup” și SRL „Neonilia” către A. Iurașco privind încasarea prejudiciului material cauzat /dosarul nr. 2-409/2008/.

Instanța de apel a atestat că declarațiile inculpatelor privind nevinovăția lor în comiterea faptelor penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile

și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate, martorilor și probele scrise cercetate în ședința de judecată.

Colegiul a notat că cauzarea de pagube materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere se săvârșesc prin metodele descrise la escrocherie cu calificativele și agravantele acesteia, art. 190 Cod penal, însă diferă de ea prin lipsa sustragerii averii.

Reieșind din cele elucidate Colegiul a atenționat asupra faptului ca cererea de apel declarată de către procuror urmează a fi respinsă, or, instanța de fond întemeiată a încadrat acțiunile în norma art. 196 alin. (4) Cod penal – ca cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire din motivul, că organul de urmărire penală cât și acuzarea nu a constatat faptul însușirii sumelor bănești.

Cu referire la argumentele apărării precum că nu a fost sesizată legal instanța de judecată, Colegiul a reținut că, din conținutul rechizitoriului rezultă că la data întocmirii acestuia, la momentul înaintării învinuirii art. 195 Cod penal nu era abrogat, acesta a fost abrogat ulterior prin Legea nr. 277-XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009.

La acest capitol, instanța a constatat că instanța de fond, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și verificate în instanța de apel, a martorilor precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăției inculpatelor.

Probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond. Concluziile instanței de fond privind vinovăția inculpatelor Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. sunt descrise detaliat în descriptivul sentinței, pe care instanța de apel și le-a însușit sub aspectul stării de fapt a cauzei așa cum au fost reținute de instanța de fond.

Colegiul a atestat că, prezența în acțiunile inculpatelor atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. S-a constatat că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpatelor, inclusiv vinovăția acestora, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

În acest context, Colegiul a respins motivele invocate în apelurile declarate de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Stăvilă M., de partea vătămată SRL „Transneogrup”, de partea vătămată SRL „IQ - Impex” și de avocatul Ulanov D., în numele părții vătămate SRL „Neonilia”, referitor la dezacordul în partea recalificării acțiunilor inculpatelor Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, apreciindu-le ca fiind nefondate.

Cu referire la argumentele apărătorilor și inculpatelor Iurașco A. și Teleche T. prin care invocă că, instanța de judecată a fost sesizată printr-un act procedural întocmit cu încălcarea prevederilor legale ce reglementează desfășurarea procesului penal, Colegiul a reținut că acestea sunt absolut nefondate și declarative, or din conținutul materialelor cauzei penale rezultă că, lui Iurașco A. la 20.01.2009, iar lui Teleche T. la 14.07.2010 le-a fost înmănată copia rechizitoriului, fapt consemnat în recipisele anexate la materialele cauzei, unde acestea nu au invocat faptul că învinuirea formulată nu le este clară, or că aceasta nu ar fi concretă și precisă (f.d. 310, vol. IV, f.d. 205 vol. V).

S-a reținut că la întocmirea rechizitoriilor în privința inculpatelor au fost respectate prevederile art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, or la înaintarea învinuirii din 18.12.2008 lui Iurașco A. și la 13.07.2010 lui Teleche (Iurașco) T. nu le-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece din materialele cauzei nu rezultă că acestea nu au înțeles conținutul învinuirii formulate, caracterul vinei, motivele și semnele calificative a încadrării juridice a faptelor imputate, or, în conținutul acestor acte este indicată clar formularea învinuirii aduse lor. Astfel, prin rechizitoriile formulate, inculpatele au fost informate clar și precis cu privire la învinuirea adusă acestora, ele nu au fost lipsite de posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, nefiind afectate principiile procesului penal. Mai mult ca atât, inculpatelor Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. în prezența avocaților li-au fost aduse la cunoștință atât ordonanța de punere sub învinuire cât și rechizitoriul, le-au fost explicate drepturile și obligațiile, însă careva demersuri referitor la neclaritatea învinuirii nu au fost formulate, precum și nu a fost înaintată nici o cerere privind concretizarea învinuirii, or potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în cadrul instanței de fond la întrebarea președintelui ședinței atât Iurașco A. cât și Teleche (Iurașco) A., acestea au declarat „copia rechizitoriului au primit, conținutul învinuirii le este clară, vina nu o recunosc”. La fel, în textul susținerilor verbale ale inculpatelor și avocatului inculpatei Iurașco A., Bălănel P., la etapa examinării cauzei în instanța de fond, acest argument de asemenea nu a fost invocat (f.d. 117-150, vol. VI).

Instanța de apel a menționat că instanța de fond, examinând cauza justificat a constatat că, procesul penal intentat în privința lui Iurașco A. în baza art. 196 alin. (4) și art. 361 alin. (2), lit. d) Cod penal și Teleche (Iurașco) T. în baza art.196 alin. (4) și 361 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, deoarece a expirat termenul de prescripție de 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, de tragere la răspundere penală, infracțiunea fiind comisă în perioada anilor 2004-2005.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Ulanov D. în numele părților vătămate Colegiul a reținut că, pe parcursul examinării cauzei a fost înaintată acțiunea civilă de către reprezentantul părților vătămate Ulanov D. privind încasarea prejudiciului cauzat în sumă totală de 5 615 898,30 lei, instanța de apel reiterează că instanța de fond justificat reieșind din circumstanțele cauzei în baza art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, a admis parțial acțiunea civilă înaintată, și anume în partea și suma constatată în urma cercetării judiciare. Astfel, instanța în mod corect a dispus încasarea de la Iurașco A. suma de - 303 005,62 lei cu titlu de prejudiciu material. Totodată, de fond justificat a dispus și încasarea de la Teleche T. suma de 545 565,30 lei cu titlu de prejudiciu material, în rest pretențiile fiind respinse ca fiind neîntemeiate, or numai Teleche T. de una singură i-a fost incriminată învinuirea privind cauzarea de daune materiale în sumă totală de 570 014 lei, nu și Iurașco A., din care considerente instanța de fond a dispus de a încasa de la prima suma constatată în ședința de judecată de 545 565,30 lei, dar nu în mod solidar și de la ultima.

11. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, avocatul Nicoară Vasile, avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei Iurașco Angela și de către inculpata Teleche (Iurașco) Tatiana.*

11.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin recursul ordinar declarat, invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2021 cu dispunerea rejudecării cauzei, în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului ordinar procurorul a invocat că:

- instanța de apel la rejudecarea cauzei penale nu a ținut cont de prevederile art. 414 Cod de procedură penală și Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din nr. 22 din 12 decembrie 2005 "Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel";

- probele prezentate permit instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatelor Iurașco A. și Teleche T. a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, precum și indicile infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) Cod penal;

- acuzarea consideră că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatelor Iurașcu A. și Teleche (Iurașco) T. care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, însă neîntemeiat a ajuns la concluzia privind încadrarea acțiunilor ultimelor în baza art. 196 alin. (4) Cod penal;

- vina inculpatelor Iurașcu A. și Teleche (Iurașco) T. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal se dovedește prin probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Neomlia”, Ulanov D.; declarațiile martorului Gherasim A. (Vol. I, f.d. 100-101; 197; 198; Vol. II f.d. 15-16; 83-85; 187-188; Vol. III, f.d. 43-50); declarațiile martorului Calmîș V. (Vol. III f.d.98); declarațiile martorului Niță A. (Vol. III f.d.97); declarațiile martorului Lungu O. (Vol. I f.d. 160- 161; Vol. III f.d. 32); declarațiile martorului Vîrlan O. (Vol. III. f.d. 160 - 161); declarațiile martorului Prozorovscaia O. (Vol. I f.d. 147-148; Vol. II f.d.17-18; 83-85; Vol. III f.d. 137 - 140); declarațiile martorului Bejenaru D. (Vol. I f.d. 196; Vol. II f.d. 86; Vol. III f.d. 30); declarațiile martorului Romanciuc I.; declarațiile martorului Vîrlan E.; declarațiile martorului Crivonosova E. (Vol. I f.d. 51-52); declarațiile martorului Colocov A. (Vol. I f.d. 57); declarațiile martorului Iurașcu P. (Vol. I f.d. 66); declarațiile martorului Iurașcu V. (Vol. I f.d. 55-56); declarațiile martorului Zidu V. (Vol. I f.d. 69-70); declarațiile martorului Lungu S. (Vol. I f.d. 64); declarațiile expertului Cazangiu E. și alte probe acumulate în cadrul urmăririi penale care au fost cercetate și verificate în instanța de apel;

- concluzia instanței de fond privind reîncadrarea acțiunilor inculpatelor Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. din art. 191 alin. (5), lit. d) Cod penal, în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, acuzarea o consideră eronată și lipsită de suport probator, deoarece din probele menționate, legal administrate și necontestate sub oarecare formă legală posibilă de către partea apărării, se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) lit. d) Cod penal;

- menționează că ansamblul de probe cercetate, indică direct la inculpate că ar fi comis infracțiunea de delapidare, inclusiv prin folosirea actelor false, însușind sumele de bani, or, inculpatele au fost angajate în calitate de contabil-șef și respectiv - contabil la societățile comerciale în cauză, fapt confirmat cu certitudine prin contractul individual de muncă între SRL "Trnasneogrup" și Iurașco A. (Vol.I. f.d.5); prin contractul individual de muncă între SRL "Neonilia" și Iurașco A. (Vol.I, f.d. 12); prin ordinul din 01.12.2003 de angajare a Iurașco A. (Vol. I f.d. 61); prin ordinul de angajare a lui Iurașco A. din 01.12.2003 (Vol. I f.d. 65); prin ordinul de angajare a Iurașco A. în calitate de contabil șef a SRL "Neonilia" (Vol. I. f.d. 116); prin ordinul din 02.12.2002 nr. 11 K de răspundere materială (Vol.I .f.d. 121); prin contractul individual de muncă din 01.09.2004 între SRL "Neonilia" și Iurașco Tatiana (Vol. .II. f.d. 98); prin copia contractului individual de muncă nr. 25 din 01.09.2004 a lui Iurașco (Teleche) T. (Vol. IV f.d. 141-142);

- delapidarea se confirmă și prin declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, unde Iurașco a propus suma de 5000 dolari SUA pentru a restitui prejudiciul, fapt care nu a fost negat de aceasta în ședința de judecată;

- referitor la capitolul comiterii de către inculpate a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, a reiterat că această infracțiune a fost săvârșită cu un singur scop și anume pentru a ușura sau a acorda aparent un aspect legal delapidării de surse financiare sub orice formă;

- indică că inculpatele, de comun acord, au folosit toate mijloacele posibile pentru a confecționa și folosi documente contabile (cu folosirea facsimil, cu imprimarea semnăturii directorului), acordându-le o poziție legală, metodă de a sustrage bunuri, iar comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit b), d) Cod penal, este demonstrată prin: prin ordinul de inventariere nr. 24/1K din data de 17.08.2005 (Vol. I f.d. 22); actul de inventariere din 17.08.2005 (Vol. I f.d. 23, f.d. 28-35); dispoziția de plată de încasare (Vol.I f.d. 23, 25); actul de decontare nr. 00000067 din 20.08.2004 (f.d. 40- 44; Vol. I, f.d. 49); liste de plată pe lunile mai, iunie 2005 (Vol. I f.d. 72); actele de decontare din 2004-2005 (Vol. I f.d. 102-103); actul de decontare din 20.08.2004 nr. K-00000022 (f.d. 105-111); actele de decontare din 2004 (Vol. I f.d. 121); dispoziția de plată nr. 316, 305, 354, 296, 295, 285, 299 197-198 (Vol. I f.d. 134-138); actele de decontare nr. K-00000253, K-00000046, K.000000047, K-00000071, K-00000090 (Vol. I f.d.162); lista de inventariere la SRL „Trans Neogrup” (Vol. I f.d. 181-184); dispoziții de încasare nr. 593, 594, 595, 133 (Vol. I. f.d. 185-186); darea de seamă a casierului din 10.01.2005 SRL “Transneogrup” (Vol.I f.d. 204-225); ordine de plată (Vol. II f.d. 23-80); ordine de plată (Vol. II f.d.115); fișa cu specimene de semnături și amprenta ștampilei (Vol. II f.d. 116-128); dispoziții de plată trezorială (Vol. II f.d. 13); fișa cu specimene de semnături și amprenta ștampilei (Vol. II f.d. 132-170); dispoziții de plată (Vol. II f.d. 175-184); ordine de plată (Vol. II f.d. 192-195); dispoziții de plată (Vol. 11, f.d. 199-202); ordine de plată a SRL “Transneogrup” (Vol. II, f.d. 217-221); prin dispoziții de plată (Vol. II. f.d. 229- 241) prin raportul de expertiză din nr. 163 (Vol. II, 206-210); (Vol. III f.d. 118-136); cartele conturilor la SRL “Neonilia” pe numele Iurașco I., Covalenco A., Vîrlan O., Lebeda G., Iurașco V., Iurașco P., Nița A. și Calmîș V. (Vol. III f.d.143-157); - prin listele de plată nr.nr.16,11.10.9.7.4.3.14.12.11.10,7.1 (Vol.-III, f.d. 178-187); contractul de împrumut nr. 5 dintre SRL “Neonilia” și Gherasim A. din 16.02.2003. 31.03.2005, 14.03.2005, 15.03.2005, 28.01.2005, 28.04.2005, 15.06.2005, 23.12.2004, 17.12.2004 și contractul de împrumut dintre SRL “Transneogrup” și Bejenari D. din 24.12.2004 (Vol. III f.d. 204); procesul verbal de colectare a mostrelor pentru cercetarea comparativă (Vol. III f.d. 215); raportul de expertiză din 16.12.2004 nr. 0115930 (Vol. III f.d. 232-246); raportul de expertiză din 02.01.2007 din 415/416 (Vol. IV f.d. 21-56); raportul de expertiză nr. 1716 din 19.08.2001 cu anexele din Registrele contabile (Vol. IV f.d. 59- 271); dispoziții de plată și listele de plată;

- constată că inculpatele Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. au confecționat, deținut și folosit documentele oficiale false care le-a acordat drepturi și anume, au aplicat ștampila facsimile, în loc de semnătura originală a directorului în rubrica aprobat. Au contrafăcut semnătura personal cu modelul semnăturii directorului, au contrafăcut și aplicat semnăturile membrilor comisiei care chipurile au participat la întocmirea actelor de decontare în persoana lui Lungu O., Bejenari D., Zidu V., Colocov A., și Cernișev A. fapt confirmat prin rapoartele de expertiză grafoscopică nr. 163, 206-210 din 21.07.2006 și nr. 415/416 din 02.01.2007, semnăturile eminențelor sânt falsificate prin aplicarea cu facsimile, prin emiterea servilă, prin imitație liberă având semnătura în față și prin imitare din fantezie.

11.2 Avocatul Nicoară Vasile în numele inculpatei Iurașco Angela prin recursul ordinar declarat, invocând incidența *pct. 6*) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2021 cu dispunerea achitării inculpatei Iurașco Angela.

În motivarea recursului ordinar declarat a invocat că:

- la caz, erorile grave de fapt se datorează încălcării procedurii de soluționare a cauzei în apel și neverificării probelor prin citirea acestora în ședința de judecată;

- însușește integral temeiurile și argumentele invocate în recursul ordinar declarat de către avocatul Nogai Gh. în interesele lui Iurașco A., fără a le reitera;

- ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauze similare;

- instanța de apel nu a examinat elementele de fapt sub formă de înscrisuri anexate la dosar și nu le-a verificat prin citirea conținutului (total sau parțial) în ședința de judecată;

- susține că analizând conținutul procesului-verbal în raport cu evenimentele ce au avut loc în ședința de judecată și cu înregistrarea audio a ședinței, se constată că actul de procedură conține inexactități esențiale în contextul prevederilor art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, în acest sens, au fost formulate obiecții, care nu au fost examinate până la data depunerii recursului ordinar;

- lista probelor citită de procuror nu corespunde cu probele indicate în procesul-verbal, în actul de procedură fiind indicate elemente de fapt (probe), care nu au fost vociferate de procuror și, în același timp, nu au fost indicate unele probe invocate de acuzatorul de stat. La caz, procesul-verbal, în partea ce ține de ședința de judecată din 13.04.2021, pretinsa acțiune procesuală de examinare a probelor și a înscrisurilor, nu corespunde în totalitate evenimentelor avute loc în ședința de judecată. Acest viciu a influențat radical calitatea deciziei contestate și, cel mai important, a afectat echitatea procedurii în sensul art. 6 CEDO;

- în procesul-verbal au fost indicate greșit și obiecțiile pe care le-a înaintat în ședința de judecată. În actul de procedură a fost indicat „...procurorul nu a prezentat probe concludente și utile care confirma valabilitatea probelor sale,, în realitate, așa după cum rezultă și din înregistrarea audio, a formulat obiecții indicând că procurorul a vociferat o listă a probelor dar nu a prezentat probe care ar confirma valabilitatea acuzațiilor penale, fiind promovată o procedură de soluționare a cauzei penale, care în mod evident contravine prevederilor art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală.

11.3 Avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei Iurașco Angela, prin recursul ordinar declarat, invocând incidența *pct. 6), 8), 11), 16)* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 27 septembrie 2013 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2021, cu adoptarea unei soluții de achitare a inculpatei Iurașco Angela.

În motivarea recursului ordinar declarat a invocat că:

- circumstanțele de fapt și de drept invocate de procuror în rechizitoriu și luate la bază de către instanța de fond și cea de apel nu corespund realității, sunt lipsite de probe și nu se încadrează juridic în prevederile componentelor de infracțiune prevăzute de art. 196 alin. (4), art. 361 alin. (2) lit. d) și cu atât mai mult ale art. 191 alin. (5) Cod penal, sunt contradictorii și au fost apreciate arbitrar de către instanțele de judecată;

- învinuirea înaintată inculpatei Iurașco A. este neclară, formală și iluzorie;

- în cadrul procesului penal instanța de fond a stabilit cu certitudine că *capetele de acuzare* referitoare la însușirea a 516 105, 68 lei, rezultați din procurarea combustibilului pe perioada anilor 2004-2005 la întreprinderile SC "Neonila" SRL și SC "Transneogrup" SRL, însușirea a 205 950, 73 lei, rezultați din însușirea bunurilor materiale sub formă de produse alimentare în asortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb prin solicitarea transiterii de la depozitul întreprinderilor nominalizate a bunurilor materiale cu întocmirea ulterioară a actelor de decontare, însușirea a 4 831 028,73 lei de la întreprinderile SC "Transneogrup" SRL și SC "Neonilia" SRL prin rambursarea împrumuturilor administratorului Gherasim A. și lui Bejenari D., decontări de avans și salarii, însușirea mijloacelor bănești în sumă de 42 221,64 lei de la întreprinderea SC "IQ Impex" SRL prin angajarea la serviciu a cet. Covalenco A., Vîrlan

Q., Iurașco P., Iurasco V., Lebăda G., Nița sunt neîntemeiate și lipsite de probe, aceste epizoade fiind corect excluse de instanțele de fond;

- consideră neprobată încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Iurașco A. în baza prevederilor art. 196 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative "cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere", constatând cauzarea de către Iurașco A. a unui prejudiciu de 303 005. 62 lei întreprinderilor SC „Transneogrup” SRL, SC „Neonila” SRL, SC „IQ Impex” SRL;

- din materialele administrate pe cauza dată, nu există probe suficiente, care ar confirma că inculpata Iurașco A. activând în calitate de contabil șef la întreprinderile SC „Transneogrup” SRL, SC „Neonila” SRL, SC „IQ Impex” SRL, prin acțiunile sale a cauzat prejudiciu întreprinderilor nominalizate, acestea fiind relații civile apărute între angajator și angajat, de fapt cum a și fost pronunțată hotărârea Judecătoria Botanica, prin care a fost respinsă acțiunea SC „Transneogrup” SRL, SC „Neonila” SRL către Iurașco A. privind încasarea prejudiciului material cauzat;

- raportul de expertiză nr. 1716 din 29.07.2008 care stătea la baza învinuirii, prin care organul de urmărire penală încerca să probeze delapidarea averii în proporții deosebit de mari a fost întocmit contrar prevederilor Legii RM "Cu privire la expertize", nu a fost luat la bază de către instanță, iar expertul E. Cazangiu fiind audiată în ședință nu a putut explica care este prejudiciul material cauzat în perioada de activitate a lui Iurașco A. în calitate de contabil la aceste întreprinderi,

- instanța a considerat abuz de încredere folosirea de către inculpate a relațiilor amicale, de încredere cu directorul - Gherasim A., care au și servit ca dânsese să se folosească în scopuri personale de tichetele de benzină, motorină, fără a le repartiza în continuare personalului întreprinderii în activitatea de serviciu și obținerii produselor alimentare în sortiment, circumstanțe combătute prin declarațiile martorilor: Lungu O. - șef la magazinele firmelor SC „Transneogrup” SRL, SC „Neonila” SRL, care a declarat ferm că marfa de la depozit se scoate numai cu acordul directorului Gherasim A., care era la curent cu toate decontările; Vîrlan O., care a confirmat că a activat jumătate de an în calitate de muncitor; Bejenari D., care a declarat ferm ca în perioada anilor 1998-2006 a activat la SC „Neonila” SRL și SC „Transneogrup” SRL în calitate de manager, însă de facto de toate activitățile se ocupa Gherasim A., care era zi de zi la serviciu și de la care primea tichete pentru care se semna într-un registru; martorul Vîrlan E. a declarat ferm că banii acumulați pe parcursul zilei de la vânzări se transmiteau directorului Gherasim A. căruia i se dădea darea de seamă, toate operațiunile erau coordonate cu directorul, iar calculatoarele erau incluse în rețea, la care acces avea doar directorul. Banii în casă nu intrau real ci doar virtual, iar tichetele de benzină se păstrau în masă care nu se înclua; același lucru l-a confirmat și martorul Lungu S. care a confirmat că directorul Gherasim A. venea la lucru în fiecare zi, fără întârziere, verificându-le contabilitatea și dispozițiile de încasare. Tot Lungu S. a declarat că nu a auzit discuții despre dispariția banilor, tichetele de benzină erau date șoferilor, care semnau pentru primirea lor într-un caiet special. Orice acțiune era executată doar la indicația directorului Gherasim A. Dacă se depista deteriorarea mărfii sau cu termenul expirat, se întocmea un act de depozitar, care se transmitea directorului, iar ulterior se transmitea contabilității pentru evidență;

- nu este probată comiterea infracțiunii propriu zise cât și a prejudiciului, ori Iurașco A. nu a administrat bunurile întreprinderilor nominalizate, nu există un act de revizie și raport de expertiză care ar confirma prejudiciul cauzat de către Iurașco A. întreprinderilor date;

- comiterea unor banale greșeli de evidență contabilă, care au loc în procesul de activitate la toate întreprinderile, și care probabil au avut loc datorită volumului foarte mare

de lucru, nu pot fi imputate doar inculpatei Iurașco A. și cu atât mai mult considerate ca cauzare de daune materiale a averii întreprinderilor;

- instanța nu a stabilit care erau obligațiile de serviciu a inculpatei Iurașco A., deoarece nu i s-a indicat munca pe care o încredințează, condițiile de muncă, cu drepturile și obligațiile sale;

- susține că Gherasim A., a falsificat o serie de probe - contractul de împrumut cu Bejenari D., ordinele nr. 1 din 5-110-2004 pe întreprinderile SC „Neonila” SRL și SC „Transneogrup” SRL, acte de decontare pe care s-a bazat acuzarea;

- circumstanțele de fapt și de drept invocate de procuror în rechizitoriu, acceptate și luate la bază de către instanța de apel nu corespund realității, iar capetele de acuzare formulate în rechizitoriu sunt iluzorii;

- Cazangiu D. nu putea fi numită ca expert, nu putea participa la efectuarea expertizei și semna raportul de expertiză din motivul că aceasta contravine prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b) și d) a Legii cu privire la expertiză care stipulează că poate fi expert judiciar numai persoana care are studii, a obținut calificarea de expert judiciar și este atestată în calitate de expert judiciar. La momentul efectuării expertizei, Cazangiu D. nu era atestată în calitate de expert judiciar, nu se regăsea în lista experților atestați ai CNEJ și nu avea calificarea de expert judiciar. Mai mult, expertul Cazangiu E. și expertul stagiar Cazangiu D. sunt rude de gradul III și nu pot participa în comun la efectuarea expertizei, fapt expres stipulat în art. 33 Cod de procedură penală, prin derogare de la art. 89 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală;

- nu s-a stabilit modul de evidentă a produselor petroliere procurate și consumate de către pretinsa parte vătămată. Nu a fost numită o revizie pentru a stabili cât combustibil și în ce asortiment a fost procurat de fiecare întreprindere, cum se păstra și se distribuia acest combustibil spre utilizare;

- în perioada de timp raportată, conform rechizitoriului, a fost procurat combustibil în sumă de 570448,50 lei din care în sumă de 516105,68 lei a fost sustras de către Iurașco A., practic tot combustibilul, cu excepția sumei de 54342,82 lei, nefiind clar pe ce au lucrat 43 de autovehicule timp de 2 ani;

- nu pot fi puse la baza învinuirii nici concluziile acuzării privitor la deținerea de către Iurașco A. a ștampilei faximil cu semnătura model a directorului Gherasim A., utilizată pentru aplicarea ei pe documente în scopul obținerii de profit prin însușirea bunurilor și mijloacelor bănești, or Iurașco A. a negat transmiterea ei, precum și deținerea și aplicarea de către ea pe documente a ștampilei facsimil și existența ordinilor nr. 1 din 05.11.2004 pe SC „Transneogrup” SRL și nr. 1 din 05.11.2002 pe SC „Neonila” SRL, care au fost falsificate. Faptul falsificării ordinului nr. 1 din 05.11.2004 este confirmat de raportul de expertiză grafologică nr. 415/416 din 02.01.2007 conform pct. 8 al căruia, ordinul dat este confecționat prin aplicarea textului peste semnătura inculpatei Iurașco A., fiind efectuat ca punct de reper acul. Documentul a fost falsificat de pretinsa parte vătămată și nu poate fi acceptat ca probă. Tot din aceste considerente nu poate fi luat la bază nici ordinul nr. 1 din 05-11-20|02 pe SC „Neonila” SRL, care are același conținut, datorită faptului că intenționat nu a fost prezentat în original în ședință pentru efectuarea expertizei, cu toate că de către inculpata Iurașco A. a fost solicitat acest document;

- în cadrul cercetării penale prin demersul din 16.11.2006 a solicitat ridicarea de la SC „Transneogrup” SRL și SC „Neonila” SRL a contractelor de arendă a automobilelor, aceste contracte așa și nu au fost prezentate de către pretinsele părți vătămate;

- faptul însușirii sumei de 516 105,68 lei nu a fost demonstrat de către acuzare, fiind combătut cu declarațiile martorilor, care au confirmat că primeau zilnic din contabilitate tichete pentru benzină și motorină, iar actele de decontare, la care face trimitere procurorul și

au fost admise de către instanță nu pot servi ca mijloc de probă, nu a fost probată prin raport de expertiză grafologică;

- organul de urmărire penală a omis expedierea a mai multe acte de decontare pentru efectuarea expertizei, a ignorat elucidarea acestor aspecte, fiind astfel încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în proces, precum și prezumția nevinovăției;

- însușirea și folosirea de către Iurașco A. a 211 tichete pentru combustibil de asemenea este doar declarativă, deoarece de către organul de anchetă nu a stabilit această însușire prin probe veridice, cum ar fi solicitarea de la ICS "Mabanaft Moldova" și ICS "Petrom Moldova" a informației privind folosirea tichetelor SC "Transneogrup" SRL și SC "Neonila" SRL, care anume automobile au fost alimentate cu tichetele respective, precum și un act de inventariere;

- *capătul de acuzație* formulat în rechizitoriu, ce ține de însușirea a 205 950, 73 lei, rezultați din însușirea bunurilor materiale sub formă de produse alimentare în asortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb prin solicitarea transiterii de la depozitul întreprinderilor nominalizate a bunurilor materiale cu întocmirea ulterioară a actelor de decontare este de asemenea neîntemeiat și combătut prin declarațiile martorilor Lungu O., șef de depozit SC "Transneogrup" SRL și SC "Neonila" SRL, precum și Bejenari D.;

- menționează că la data de 19.01.2006 SC „Transneogrup” SRL și SC "Neonila" SRL s-au adresat cu cerere de chemare în judecată în judecătoria sect. Botanica solicitând de la Iurașco A. restituirea prejudiciului material cauzat de către Iurașco A. prin neîndeplinirea obligațiilor sale de serviciu în sumă de 8657,2 lei și 10 607,12 lei, un capăt de cerere fiind bazat pe actul de decontare nr. 00000067 din 20.08.2004, cerințe la care pe parcursul examinării cauzei s-a renunțat;

- *capătul de acuzare* formulat în rechizitoriu ce ține de însușirea a 4 831 028,73 lei, este neclar, or nu a fost stabilit cum este posibil de scos de pe conturile bancare suma de 591500 lei și de însușit suma de 4 831 028,73 lei. Menționând că contractele de împrumut semnate între administratorul SC „Neonila” SRL este semnat de către Gherasim A. și Bejenari D., pe când Bejenari D. a declarat în instanță că nu a semnat nici un contract de împrumut, iar Gherasim A. a recunoscut semnătura de pe acest contract;

- admițând ca proba raportul de expertiză contabilă nr. 1617 din 29.07.2008, contrar deciziei Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție, care a statuat că acesta a fost întocmit contrar prevederilor Legii „ Cu privire la expertiza ..." instanța de apel nu a ținut cont, că conform raportului menționat acuzațiile aduse lui Iurașco A. în delapidarea sumei de 2068563,24 lei pentru „Transneogrup” SRL sunt combătute prin faptul, că procurorul a luat la bază actele de decontare de avans la SC "Transneogrup" SRL pentru perioada anilor 2004-2005 în sumă totală de 1 249 727,10 lei;

- concluziile expertului Cazangiu E. expuse în raportul de expertiză contabilă nr. 1716 din 29.07.2008 din care rezultă că inculpata Iurașco A. în baza rambursărilor la contractele de împrumut încheiate între Directorul Gherasim A. și Bejenari D. a însușit suma de 778 140 lei, sunt combătute prin declarațiile martorilor Crivonosova E. care a declarat că contractele aveau un caracter fictiv, erau încheiate la indicațiile lui Gherasim A., sumele de asemenea erau trecute la indicația lui Gherasim A. pentru includerea în circuit a banilor care proveneau din vânzarea mărfii provenite din contrabandă (confirmat prin dosarul intentat de CCC EC nr. 2006036096 intentat în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal);

- lipsa listelor de plată 153 din 06.05.2004, 13 din 03.05.2005, 14 din 03.05.2005, 32 din iunie 2005, 34 din iunie 2005, și 38 din iunie 2005 - în sumă de 40 696,04 lei indicată de către expertul Cazangiu E., și luată la bază de către procuror ca delapidare doar din motivul dispariției acestora din contabilitate nu poate fi imputată inculpatei Iurașco A., deoarece salariile au fost achitate lucrătorilor întreprinderii SC "Transneogrup" SRL, ceea ce nu ar fi

rămas neobservat de Gherasim A. cât și de lucrătorii rămași neremunerați, ori nu există o dovadă de la CNAS că nu au fost achitate impozite din această sumă;

- din suma de 2 762 465,49 încriminată pe întreprinderea SC "Neonilia" SRL pentru rambursarea împrumuturilor constituie 2 288 439,77 lei care au fost decontate prin dispoziții de plată de casă, pe unele din ele lipsind semnătura lui Iurașco A. fapt confirmat și prin raportul de expertiză grafologică nr. 415/416 din 02.12.2007. Iar efectuând simple calcule matematice deduce că din suma de 2 265 857 lei care a fost contabilizată ca rambursare a împrumuturilor, 532 000 lei au fost rambursați lui Gherasim A. și Bejenari D. inclusiv și prin falsificarea semnăturilor inculpatei Iurașco A., 38 350 lei - sume depuse în bancă și confirmate prin acte contabile, lipsind doar chitanța de încasare în bancă, aceste sume fiind contabilizate, și sumele de 33 300 și 5 050 conform dispoziției de plată 329 din 03.12.04 și respectiv 347 din 20.12.2004 lipsesc chitanțele de încasare în bancă nr. 24 și 20, dar intrarea acestor sume este confirmată prin extrasele bancare, care nu au fost intenționat prezentate, cu toate că s-a solicitat acest lucru prin demersul înaintat procurorului Marian Popa. Decontările de avans la SC "Neonilia" SRL în sumă de 417 181,52 lei nu au fost supuse expertizării, dar sunt semnate în mare parte de casierul Delivran S, inclusiv și ordinul de plată 211 din 11.08.2004 în sumă de 294 954,92 lei, decontările de avans efectuate de Zidu și mai mulți au fost efectuate pentru devamare, sunt efectuate în baza documentelor justificative pentru plata serviciilor vamale, serviciilor comunale, sanitare, taxelor vamale, etc, ceea ce este reflectat în raportul de expertiză contabilă nr. 1716 din 29.07.2008 efectuată de Cazangiu F., iar conform concluziilor la a patra întrebare indicate de către d-nei în p. 18 al raportului rezultă cert că nu au avut loc încălcări ale legislației contabile, iar trimiterea de către expert la semnătura faximil ca încălcare nu poate fi luată în considerație din motivul falsificării ordinelor nr. 1 din 05.11.2004 pe aceste întreprinderi. Concluziile expertului referitor la faptul că nu au fost semnate de unele persoane menționate, sau au fost semnate numai de Iurașco A., nu pot fi luate în considerație, deoarece nu au fost supuse expertizei grafologice. Iar fiind audiată în ședință în calitate de expert, d-na Cazangiu E. așa și nu a putut susține și argumenta circumstanțele indicate de dumneaei în raportul de expertiză contabilă nr. 1716 din 29.07.2008, dând explicații imprecise și contradictorii recunoscând lipsa prejudiciului și la acest capăt de acuzație;

- lipsa semnăturilor din listele de plată 8 din noiembrie 2004, 9 din noiembrie 2004, 25 din decembrie 2004, 18 din decembrie 2004, 25 din mai 2005, și 30, 35 din iunie 2005 în sumă de 11 944,37 lei indicată de către expertul Cazangiu E. și luată la bază de către procuror ca delapidare, motivul dispariției acestora din contabilitate nu poate fi imputată inculpatei Iurașco A., deoarece salariile au fost achitate lucrătorilor întreprinderii SC „Neonilia” SRL, ceea ce nu ar fi rămas neobservat de Gherasim A., cât și de lucrătorii rămași neremunerați, ori nu există o dovadă de la CNAS că nu au fost achitate impozite din această sumă;

- conform capătului de acuzare privitor la acțiunile imputate în baza art. 361 alin. (2) Cod penal ar trebui de înțeles că Iurașco A. a falsificat listele de plată a SC „Neonilia” SRL, SC „Tansneogrup” SRL și SC „IO Impex” SRL nr. 3; 4; 7; 9;10; 11; 12; 14; 16; 25; 30; 31; 860; 861 contrafacând semnătura originală a directorului Gherasim A., sau aplicând stampila facsimil al acestuia însușind astfel mijloace bănești, însă conform raportului de expertiză nr. 415/416 din 02.01.2007 pct. 1-7.A.(2), semnăturile de la poziția „conducător” de pe listele de plată nr. 16 din 29.12.2004, 11 din 08.12.2004, 10 din 12.11.2004, 9 din 08.10.2004, 7 din 07.09.2004, 4 din 07.05.2004, 3 din 07.05.2004, 14 din 29.09.2005, 11 din 24.06.2005, 10 din 25.05.2005, 7 din 30.04.2005, 4 din 29.03.2005, 1 din 08.02.2005 au fost executate de Gherasim A. Mai mult ca atât, conform pct. 1-7. F. semnăturile de la pozițiile „ contabil șef, casier” de pe majoritatea listelor de plată sus indicate și semnate de Gherasim A. și anume, nr. 16 din 29.12.2004, 11 din 08.12.2004, 10 din 12.11.2004, 9 din 08.10.2004, 7 din 07.09.2004, 14 din 29.09.2005, 12 din

12.06.2015, 11 din 24.06.2005, 10 din 25.05.2005, 7 din 30.04.2005, 4 din 29.03.2005, 1 din 08.02.2005 au fost executate de către Prozorovscaia O., Iurașco A. neavând nici o atribuție la aceste documente;

- conform declarațiilor lui Iurașco A., toate cecurile bancare au fost semnate personal de Gherasim A., în caz contrar instituția bancară, având fișa cu specimene a semnăturii lui Gherasim A. nu putea să accepte spre plată cecuri cu semnături falsificate. Or, numai din cauza semnării de către Gherasim A. a cecurilor bancare AA nr. 03323740 și AA nr. 03323739, cu altă cerneală decât cea cerută de bancă, acestea nu au fost acceptate spre plată fiind anulate, pe aceste cecuri bancare banii nu au fost scoși din bancă iar sumele indicate în ele sunt imputate nelegitim lui Iurașco A. ca însușite (vol. 2 f.d.220-221). De asemenea acuzațiile aduse lui Iurașco A. pe acest capăt sunt combătute atât prin cele indicate mai sus, cât și prin declarațiile martorilor Crivonosova E., Lungu S., Bejenari D.;

- studierea rapoartelor de expertiză grafologică denotă faptul că expertului i-au fost prezentate multiple documente financiare ale întreprinderilor nominalizate, unele din ele s-a constatat a fi falsificate, inclusiv și prin falsificarea semnăturii lui Iurașco A.;

- *capătul de acuzare* privitor la însușirea de către Iurașco A. a sumei de 42 221,64 lei, referitor la angajările fictive, î-l apreciază drept neclar, or din rechizitoriu nu se constată care din persoanele indicate, prin intermediul căror documente pretins falsificate, când și la care din întreprinderile menționate au fost angajate, or aceste acțiuni produc efecte juridice. De asemenea acuzarea nu a indicat în care liste de plată, de la care dată, pe care perioadă și la care întreprindere au fost incluse persoanele nominalizate, în care documente au fost falsificate semnăturile lor, în ce mod, ce sumă de bani a fost sustrasă și de la care întreprindere. Mai indică că materialele cauzei penale confirmă ca administratorul Gherasim A. cunoștea despre angajarea acestor persoane și personal a semnat listele de plată a salariilor în care erau incluse și persoanele nominalizate.

- subliniază că atât administratorul Gherasim A. cât și contabilul șef Prozorovscaia O., erau la curent cu aceste angajări continuând să achite salariul chiar și după eliberarea din funcție a inculpatei Iurașco A. Examinarea listelor de plată aflate în dosar constată că până la eliberarea lui Iurașco A. s-a achitat 16 446 lei, iar după eliberarea ei, 25 765, 52 lei, pentru care responsabilă era Prozorovscaia O., care angajase în serviciu în condiții similare pe Prozorovschi N.;

- organul de urmărire penală nu a stabilit în condițiile legii caracterul și mărimea daunei cauzate prin infracțiune și dacă ea există în genere;

- instanțele de judecată nu și-au motivat soluția în raport cu argumentele aduse, acestea fiind invocate pentru a demonstra că rechizitoriul, ca act de sesizare a instanței, și ordonanța de punere sub învinuire a lui Iurașco A., ca parte componentă a rechizitoriului, au fost întocmite cu încălcarea prevederilor legale ce conduc la sancționare cu nulitatea absolută a acestor acte procedurale, or atât instanța de fond, cât și cea de apel au examinat cauza anume în baza acestor acte procedurale;

- indică că Iurașco A. a fost recunoscută culpabilă și sancționată în lipsa temeiului răspunderii penale (art. 51 Cod penal), pentru faptele care nu întrunesc elementele infracțiunii (art. 52 Cod penal) și fără a fi respectate exigențele privind calificarea infracțiunii (art. 113 Cod penal);

- conform sentinței instanța de fond i-a incriminat lui Iurașco A. întocmirea actelor de decontare pe perioada 30.06.2004 - 31.10.2004 cu nr. K-00000035; K-00000046; K-00000047; K-00000071; K-00000091; K-00000070; K-00000022; K-00000050, încadrând juridic acțiunile ei în baza prevederilor art. 196 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative „cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere”

constatând cauzarea unui prejudiciu de 303 005,62 lei. Menținând sentința instanței de fond, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 13 aprilie 2021 a constatat același prejudiciu cauzat de Iurașco A. prin întocmirea aceluiași acte de decontare. Dar, și instanța de fond, și cea de apel au neglijat faptul că actele de decontare incriminate lui Iurașco A. cu nr. K-00000022, conform p. D al concluziilor raportului de expertiză grafologică nr. 415/416 din 02 ianuarie 2007 a fost posibil executat de Lungu O., iar privitor la actul de decontare cu nr. K-00000070 conform p. E al aceluiași raport de expertiză, a stabili că semnătura din numele lui Bejenari D. a fost executată de Iurașco A. sau alte persoane nu este posibil;

- Iurașco A. a fost pusă sub învinuire conform textului ordonanței în baza art. 195 alin. (2) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal (legea Veche). La momentul examinării cauzei în prima instanță (anul 2013) prin LP nr. 277-XYI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009, art. 195 a fost exclus din Codul penal, tot prin Legea numită a fost modificat și art. 191 Cod penal;

- prin discursul său în prezentarea învinuirii procurorul a reîncadrat acțiunile lui Iurașco A. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, însă procurorul, contrar legislației procesual-penale, nu a emis o ordonanță în acest sens, nu i-a adus-o inculpatei la cunoștință, fapt ce nu i-a permis lui Iurașco A. să conștientizeze noua învinuire și să formuleze poziția de apărare, încălcându-i astfel drepturile garantate de art. 6 § 1 și § 3 CEDO la un proces echitabil și la apărare;

- apărarea la fel a pus în evidență, că textul ordonanței de punere a lui Iurașco A. sub învinuire în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, precum și rechizitoriului prin care a fost sesizată instanța, dar și susținerea de către procuror a acuzații în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la momentul actual sunt în contradicție cu art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, ori actul de sesizare a instanței nu poate fi expus în baza unei legi inexistente la moment, iar dispoziția art. 191 Cod penal, la care insistă acuzarea, a fost modificată prin LP nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, o nouă acuzare nefiind înaintată ori modificată;

- acțiunile incriminate lui Iurașco A. prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, reîncadrate de procuror în ședință, contravin dispozițiilor articolelor din legea penală la care se referă acuzarea la momentul actual a examinării cauzei, ori în lumina modificărilor introduse în legea penală și invocate supra, în coroborare cu art. 10 Cod penal, acestea nu mai constituie infracțiune;

- în cazul din speță, învinuirea formulată lui Iurașco A. de către acuzare este încadrată juridic conform art. 195 alin. (2) Cod penal /Legea Veche/ și privitor la această infracțiune este sesizată instanța, această normă de drept fiind exclusă din Codul penal prin LP nr. 277-XYI încă la 24.05.2009, o altă învinuire, cu o altă încadrare juridică acuzarea lui Iurașco A. nu i-a formulat și privitor la o altcareva infracțiune săvârșită de ea instanța nu a fost sesizată, ori în materialele cauzei o ordonanță de modificare a învinuirii și respectiv un alt rechizitoriu nu se regăsesc;

- în calitate de practică uniformă și nerevizuită invocă decizia CSJ nr. 1ra-582/12 din 25.09.2012, decizia CSJ nr. 1ra-357/08 din 25.04.2008.

11.4 Inculpata Teleche Tatiana prin recursul ordinar declarat, invocând incidența *pct. 6), 8), 16)* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 27 septembrie 2013 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2021, cu adoptarea unei soluții de achitare în privința sa și cu respingerea acțiunilor civile a „Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și I.Q „Impex” SRL.

În motivarea recursului ordinar, inculpata a indicat următoarele argumente:

- din cererea suplimentară și susținerile verbale a avocatului Beriozchin Ana se desprinde că în instanța de apel a fost invocată nulitatea absolută a ordonanței de punere sub

învinuire din 13 iulie 2010 și rechizitoriul în cauza penală nr. 2009038227 prin prisma tardivității înaintării învinuirii, care nu a fost examinată anterior;

- în conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău din 13.04.2021 nu există nici o mențiune în raport cu afirmațiile apărătorului Teleche T., precum că procurorul a omis termenul de înaintare a învinuirii Teleche T.;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată este neîntemeiată, motivarea soluției este neclară și contradictorie, instanța de apel a admis mai multe erori grave de fapt care au afectat soluția instanței;

- în calitate de practică uniformă și nerevizuită invocă decizia CSJ nr. 1ra-1072/17 din 08.08.2017;

- critică decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2021, prin prisma art. 417 pct. 7), art. 394, 384 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, deoarece în aliniatul 5 la pagina 18 sunt reținute argumente din numele avocatului, precum că "sunt aplicabile prevederile art. 1 al Protocolului 4 situației din speță", deși cererea de apel nu conține asemenea argumente, or, învinuirea înaintată este de altă natură, iar la pag 55, aliniatul 8 este indicată în calitate de inculpată o oarecare Nerean Nadejda, care nu figurează în actul de învinuire și nu are nici o calitate în acest dosar penal. Totodată, la pag. 35 al deciziei se indică că Teleche T, a declarat că a fost angajata ca contabilă la „Transneogrup” SRL, deși ea a declarat de nenumărate ori în instanța de apel că nu a fost nici odată angajata acestei întreprinderi, fiind angajată ca contabilă timp de nouă luni la SRL "Neonilia" conform carnetului de muncă, ordinului de angajare și contractului individual de muncă prezentate în instanța de apel;

- contrar deciziei Curții Supreme de Justiție din 27.02.2018 și prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs enunțate în pagina 33-36, și anume să se examineze cauza prin prisma art. 414 Cod de procedură penală și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate;

- consideră confuză și neclară soluția instanței de apel care reține că actul de învinuire a fost întocmit defectuos (pag. 52), totodată pronunță sentința de condamnare, că raportul de expertiza contabilă 1716 din 29.07.2008 este contrar prevederilor legale, dar încasează prejudiciul material, care nu se confirmă nici prin evidența contabilă (lipsa documentelor), nici prin expertiza contabilă, constată că Teleche T. ar fi falsificat semnături sau documente și omite să-i dea vreo apreciere declarațiilor expertului judiciar Irjanova Ina, care a fost audiată în instanța de apel pe marginea raportului de expertiză grafoscopică nr. 415-416 din 02.01.2007 și a declarat că de la Teleche T. nu au fost luate mostre de semnături și nu există o concluzie certă în privința ei;

- consideră eronată și concluzia instanței de apel (pag. 58) precum că apărarea nu a prezentat în apel probe noi, solicitând verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond;

- instanța de apel a descris doar probele procurorului în susținerea învinuirii (pag. 42), astfel a administrat probele contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și nu a motivat admisibilitatea probelor susținute de avocat;

- Teleche T. nu este subiectul infracțiunii incriminate prin actul de învinuire, totodată acțiunile ei nu întrunesc elementele infracțiunii pentru care a fost condamnată și a fost pusă în sarcina ei o povară financiară excesivă și neconfirmată documentar;

- în sensul art. 191 Cod penal, constituie delapidare însușirea ilegală a bunurilor, altei persoane, încredințate în administrare vinovatului, este caracteristic faptul că poate fi săvârșită numai de un funcționar sau de salariat care gestionează sau administrează bunurile din avutul proprietarului. Prin carnetul de muncă seria AA nr 0695335 și contractul individual de muncă nr. 25 din 01.09.2004 se confirmă că Teleche T. a fost angajată în calitate de contabil la SRL

"Neonilia" imediat după facultate, unde a activat 9 luni. Astfel, sunt neprobate concluziile instanței de apel, precum că Teleche T. a fost angajata SRL "Transneogrup" și concomitent, avea acces la bunurile întreprinderii IQ "Impex";

- potrivit declarațiilor contabilului-șef al SRL "Neonilia", Iurașco A., Teleche T. ca contabil îndeplinea cele mai simple însărcinări, completarea registrelor, întocmirea borderourilor, documentelor de casă, efectuarea calculelor, prezentarea documentelor la bancă fără drept de semnătură;

- Teleche T. este acuzată de cauzarea unui prejudiciu material în mărime de peste jumătate de milion lei în numai nouă luni, fără a fi observată de administrator și contabil șef, prejudiciu material mai mare decât cel încasat de către instanță de la contabilul-șef Iurașco A.;

- subiectul infracțiunii pentru cauzarea de pagube materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere prin prisma art. 196 Cod penal, este persoana care era responsabilă și a avut posibilitatea să ascundă, să tănuiască circumstanțe care au dus la un prejudiciu sub formă de venituri nerealizate. Astfel că Teleche T. a fost condamnată pentru cauzarea de pagube materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere care se manifestă nu prin însușire, dar prin pagube materiale sub formă de venituri nerealizate, care nu au fost confirmate prin probe pertinente și concludente;

- Teleche T., prin funcția sa de contabil nu era responsabilă și nici persoană interesată pentru completarea neconformă a evidenței contabile, tănuirea veniturilor întreprinderii care ducea evidență contabilă dublă și nu-și declara toate veniturile;

- instanța de apel nu a verificat cum s-a format prejudiciul material încasat, care este legătura causală între acțiunile Teleche T. și prejudiciul incriminat, nu a desființat sentința instanței de fond care a încasat acest prejudiciu într-o sumă unică în adresa a trei agenți economici diferiți;

- instanța de apel s-a condus, în exclusivitate, de rechizitoriu și concluziile instanței de fond, fără a face o incursiune veritabilă în fondul apelului.

12. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, *chestiunile de fapt* asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală. În ce privește *chestiunile de drept* pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanță de recurs.

Din sumarul recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal lărgit constată că procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, avocatul Nicoară Vasile, avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei Iurașco Angela și inculpata Teleche (Iurașco) Tatiana au indicat în calitate de temeuri de drept pentru casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2021, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) și 16) Cod de procedură penală, potrivit cărora:

6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;*

8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;*

11) *persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege;*

16) *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Verificând criticele expuse de recurenți, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de al doilea grad de jurisdicție judecând cauza în ordine de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție care conține concluzii contradictorii în raport cu circumstanțele de fapt stabilite la caz. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, *inter alia*, nu a fost respectată întocmai cerința de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra

concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelanți, în raport cu motivele invocate de părți și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere, că lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării, în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat.

Iar pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În conformitate cu prevederile art. 113 Cod penal, instanța de apel, era obligată să deducă din actele cauzei „(...)determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală”.

Potrivit rechizitoriului din 20.01.2009 (f.d. 299-308 v. IV), *Iurașco Angela* a fost învinuită de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 195 alin. (2) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar *Teleche (Iurașco) Tatiana*, conform rechizitoriului din 14.07.2010 (f.d. 191-202 v. V), a fost învinuită în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal. Ambele acte de sesizare au fost remise în adresa instanței de judecată în diferite perioade.

Prin Încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 28.09.2010, s-a dispus conexarea cauzelor penale într-o singură procedură.

Prin Legea nr. 277 din 18.12.2008, pentru modificarea și complementarea Codului penal al RM, publicată în Monitorul Oficial la a 24.02.2009 nr. 41 - 44, în vigoare din 04.06.2009 a fost exclus art. 195 Cod penal.

În ședința instanței de fond procurorul în discursul său, în temeiul modificărilor operate la Codul penal, indicate mai sus, a susținut încadrarea acțiunilor imputate inculpatei *Iurașco Angela*, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, în temeiul art. 191 alin. (5) Cod penal și respectiv art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 27.09.2013, instanța de judecată a reîncadrat acțiunile inculpatelor *Iurașco Angela* și *Teleche (Iurașco) Tatiana* din art. 191 alin. (5) în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, invocând lipsa în acțiunile ultimelor a semnului calificativ al laturii obiective „însușirea”.

Fiind investită cu judecarea apelurilor, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 13 aprilie 2021 a menținut sentința primei instanțe fără modificări.

Analizând chestiunea cu privire la reîncadrarea de către prima instanță a acțiunilor inculpatelor *Iurașco Angela* și *Teleche (Iurașco) Tatiana*, de la art. 191 alin. (5) Cod penal (delapidarea averii străine), la prevederile art. 196 alin. (4) Cod penal (cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere), Colegiul penal lărgit observă necorespunderea acesteia rigorilor de drept procesual, or, recalificarea învinuirii în cazul din speță periclitează predictibilitatea procesului penal.

La caz, recalificarea învinuirii inculpatelor Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana făcută de prima instanță, soluție menținută de instanța de al doilea grad de jurisdicție, depășește limita unei previzibilități. Or, inculpatele Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana, nu a prevăzut faptul dat și nici nu erau obligate să-l prevadă, fiind în drept să pledeze nevinovate pe orice acuzație. Având în vedere consecințele pe care le poate avea schimbarea încadrării juridice, legea de procedură penală prevede că în fața primei instanțe, această schimbare nu poate avea loc decât în anumite condiții, a căror îndeplinire constituie o garanție atât a dreptului la apărare al părților și, în primul rând, al inculpatului, cât și a soluționării corecte a cauzei.

În sensul dat, Colegiul notează și practica CEDO potrivit căreia acuzatul trebuie să fie informat în mod corespunzător și pe deplin cu privire la orice modificare a acuzației, inclusiv modificările care au legătură cu „cauza” acesteia, și trebuie să dispună de timpul și înlesnirile necesare pentru a reacționa la aceste modificări și pentru a-și organiza apărarea pe baza oricărei noi informații sau afirmații. (*cauza Mattoccia împotriva Italiei; cauza Bäckström și Andersson împotriva Suediei*)

Informațiile referitoare la acuzațiile aduse, inclusiv încadrarea juridică care ar putea fi reținută de instanță în materie, trebuie să fie furnizată fie înainte de proces, în actul de inculpare, fie cel puțin în cursul procesului, prin alte mijloace, precum extinderea formală sau implicită a acuzațiilor. Simpla menționare a posibilității teoretice ca instanța să ajungă la o concluzie diferită de cea a parchetului în ceea ce privește încadrarea infracțiunii este, în mod evident, insuficientă. (*cauza I.H. și alții împotriva Austriei*)

De aici reiese că obligația instanței este de a pune în discuția părților noua încadrare juridică a faptei, procurorul și părțile urmând să-și expună concluziile cu privire la necesitatea și la temeiurile schimbării încadrării juridice, însăși instanța fiind datoare să atragă atenția asupra consecințelor acestei schimbări și să explice drepturile inculpatului, și anume dreptul de a cere amânarea judecării, pentru a-și pregăti apărarea în raport cu noua încadrare.

Instanța, în cazul dat, urmează să se conducă de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și, în special de hotărârea din 12.04.2011 în cauza lui Andrian Constantin vs România, în care s-a susținut că schimbarea încadrării juridice, indiferent de elementul infracțiunii, fără a-l informa pe acuzat în mod detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, precum și privind dreptul său de a dispune de timpul și facilitățile necesare pregătirii apărării sale, se consideră ca o încălcare a art. 6 §1, §3 lit. a) și b) CEDO - dreptul la un proces echitabil.

Atât Iurașco Angela cât și Teleche (Iurașco) Tatiana sunt în drept să-și formeze și să susțină o poziție de apărare în corespundere cu principiul contradictorialității, cunoscând precis despre natura și cauza acuzației. Or, o eventuală schimbare a învinuirii, din cauza altor motive decât intervenirea unor circumstanțe noi necunoscute organului de urmărire penală este periclitantă în raport cu dreptul la un proces echitabil, respectiv și cu dreptul la apărare.

Astfel, modelarea unei noi învinuiri sau recalificarea acțiunilor inculpatelor Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana, de către instanța de judecată, în maniera de a se obține o potențială acuzație probată, constituie o intervenție contrarie garanțiilor procesuale a acestora.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel rejudecând cauza, contrar prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului, a menținut sentința instanței de fond fără a ține cont că după remiterea cauzei spre rejudecare de către instanța de recurs, instanța de apel avea obligația de a repara erorile de drept comise de prima instanță și de a se pronunța asupra motivelor invocate în apelurile puse pe rol.

Colegiul lărgit menționează că, deși cauza a fost trimisă la rejudecare cu indicații concrete privind modalitatea de soluționare a cauzei, instanța de apel, contrar acestor indicații, a pronunțat din nou o decizie neîntemeiată, deoarece a omis să înfăptuiască verificarea cauzei sub toate aspectele indicate de către instanța de recurs.

Astfel, în decizia instanței de recurs de remitere a cauzei la rejudecare au fost date indicații clare (*rezumate în pct. 9.1 a prezentei decizii*), în privința cărora instanța de apel la o nouă rejudecare urma să se expună și să țină cont, însă contrar acestor indicații, aspectele evidențiate au fost lăsate fără soluționare.

Colegiul penal lărgit menționează că instanței de apel, fiindu-i indicate expres erorile comise, i s-a pus în sarcină să reacționeze în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță și să desființeze hotărârea contestată, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Conform indicațiilor instanței de recurs, instanța de apel urma să rejudece cauza în raport cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, potrivit învinuirilor aduse de către organul de urmărire penală, inculpatelor Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana în temeiul art. 191 și respectiv art. 361 Cod penal, contrar celor enunțate, instanța de apel, rejudecând cauza fără o motivare suficientă și o abordare a probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, a pronunțat neargumentat concluzia de menținere a recalificării și respectiv vinovăție inculpatelor Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana în baza art. 196 alin. (4) Cod penal și respectiv art. 361 Cod penal.

Totodată la analiza vinovăției sau nevinovăției inculpatelor Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana în învinuirea adusă în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, Curtea de apel urmează să se expună statutar asupra fiecărui capăt de acuzare atribuit fiecărei inculpate, să analizeze claritatea și suficiența probelor pentru fiecare episod.

Mai mult constatările ne concrete ale instanței de apel în textul deciziei, privind înlăturarea unor versiuni ale apărării despre insuficiența probelor în dovedirea culpei inculpatelor, trezesc mai multe semne de întrebare decât clarifică starea de fapt și de drept. Iar prezența în text a unor teze neconforme ce se atribuie unei ale spețe și altei persoane, trezesc incertitudini asupra lucrărilor de analiză a materialului probator (*pag. 55 alin. 7, decizia Curții de apel*).

De asemenea decizia Curții de apel abundă textual de analize teoretice, conținute în literatura de specialitate, fără a fi redat impactul acestora asupra faptelor imputate, precum conține constatări și concluzii neargumentate privind respingerea versiunilor apărării, astfel lipsind expunerea instanței de apel asupra faptului de ce acestea sunt admise sau respinse, eventual, pentru a se contura concluzia de o analiză amplă a probelor examinate și a fi posibil incontestabil de a conchide că soluția adoptată este una justificată.

În același contest, Colegiul penal lărgit, statuează că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85). De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de apel, la noua rejudecare a cauzei, urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, având obligația să înlătore erorile menționate, respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, dând apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, motivându-și hotărârea sa prin prisma admisibilității sau inadmisibilității tuturor probelor administrate, fără a se limita la reproducerea simplă a acestora, prin efectuarea unei analize ample a materialului probator sub aspectul dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate – urmează să se pronunțe asupra aspectelor invocate prin adoptarea unei soluții motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, coroborând învinuirea formulată inculpatelor Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, cu materialul probatoriu administrat pe cauza penală dată.

13. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, avocatul Nicoară Vasile, avocatul Nogai Gheorghe în numele inculpatei Iurașco Angela și de către inculpata Teleche (Iurașco) Tatiana, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui *Iurașco Angela XXXX și Teleche (Iurașco) Tatiana XXXX*, dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **28 iulie 2022**.

Președinte

Cobzac Elena

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie

Miron Aliona

Pitic Mariana